

கலாத்திஸ்

மாவீரர்கள் ஒரு சத்திய இலட்சியத்திற்காக மரணிக்கிறார்கள். அவர்களது சாவு சாதாரண மரண நிகழ்வு அல்ல. எமது தேச விடுதலையின் ஆன்மீக அறைகூவலாகவே மாவீரர்களது மரணம் திகழ்கிறது.

- தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2028

(03.12.1997)

தாயகத்தின் உண்மை நகர்வுகளைத் தாங்கி வரும் செய்தித் தாள் (149) அன்பளிப்பு: 60 p

இராணுவ அடக்குமுறையால் தமிழினத்தின் சுதந்திர எழுச்சியை அழிக்க முடியாது

மாவீரர் நாள் செய்தியில் தேசியத் தலைவர்

“கடந்த ஐம்பது ஆண்டு காலமாக, அடக்குமுறை என்ற ஒரே வழியில்தான் சிங்களம் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. இராணுவ அடக்குமுறைக் கொள்கையால் சிங்களதேசம் தன்னைத்தானே அழித்துக் கொண்டிருக்கின்றதே தவிர, தமிழினத்தின் சுதந்திர எழுச்சியை அதனால் அழித்துவிட முடியாது. இந்த உண்மையைச் சிங்களப் பேரீனவாதம் என்றோ ஒரு நாள் உணர்ந்தே தீரும். ஆயினும் இராணுவ வன்முறையைக் கைவிட்டு, சிங்களம் தமிழ் மக்களுக்கு நீதி வழங்குமென நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. அந்த எதிர்பார்ப்புடன் நாம் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆரம்பிக்கவில்லை. தேச விடுதலை என்பது எதிரியால் வழங்கப்படும் சலுகையல்ல! அது இரத்தம் சிந்தி, உயிர்விலை கொடுத்து, போராடிப் பெறவேண்டிய புனித உரிமை. எனவே, நாம் எமது விடுதலை இலட்சியத்தை அடையத் தொடர்ந்து போராடுவோம்” என, தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் தனது மாவீரர் நாள் (27-11-97) உரையில் அழுத்திக் கூறியுள்ளார்.

இவ் உரையின் முழுப்பகுதியும் நடுப்பக்கத்தில் உண்டு.

சித்திரவதை கொலைகளை விட திட்டமிட்ட கொலைகளே அதிகம்

* கைதாக்கப்பட்டவர்களைப் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிட்டு இனந்தெரியாத இடத்துக்குக் கொண்டு சென்று கொன்று குவித்தனர்.

பொதுமக்கள் சிறிலங்கா இராணுவத்தால் இனக்கொலை செய்யப்பட்ட சம்பவம் உறுதியாகிறது.

கடந்த ஆண்டு (1996) ஆடி மாதம் 19ஆம் திகதி காலை

தொடர்ச்சி 2 ம் பக்கம்...

* ஒரே நாளில் 39 தமிழ்

யாழ் குடாநாட்டில் 600க்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் சிறிலங்காப் படைகளால் இனக்கொலை

சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை அறிக்கை

- உயிராயத்தில் தமிழ்ப் பொதுமக்கள்
- சிறிலங்காப் படை விலக ஐ.நா உதவவேண்டும்.

குடாநாட்டில் அறுநூறுக்கு மேற்பட்ட பொதுமக்கள், 1996ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் சிறிலங்காப் படை மினரால் எவ்வித காரணங்களும்

சிறிலங்காப் படையினரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள யாழ்.

தொடர்ச்சி 2 ம் பக்கம்...

“யாழ்ப்பாணம் விடுவிக்கப்பட்டது என்பதைவிட இன்னும் இராணுவ முற்றுகையில் உள்ளதென்பதே உண்மை”

- யேர்மன் கலாநிதி பியட் பார்ட்டோல்ட்

நான் ஆனி 1994இல் யாழ்ப்பாணத்துக்கு எங்கள் உதவியில் இயங்கும் கல்வி அமைப்புகளைப் பார்வையிடச் சென்றபோழுது அங்கு பாலர் பாடசாலைகள், பள்ளிக்கூடங்கள், பல்கலைக்கழகம் என்பன நன்கு செயற்பட்டன. விடுதலைப் புலிகளின் கொள்கை பரப்புரைக் கூட்டங்களில் பங்குபற்றியுள்ளேன். அவர்களின் அரசியல் ஆலோசகர் அன்ரன் பாலசிங்கம் அவர்களைச் சந்தித்துக் கலந்துரையாடியுள்ளேன். மகளிர் அமைப்பினரையும் சந்தித்தேன். யாழ்ப்பாண அரசு அதிபரையும் சந்தித்தேன். கல்வி நிறுவனங்கள் அரசியல் கலப்பின்றி சுதந்திரமாகச் செயற்படுவதைக் கண்டேன்.

மக்கள், சிறிலங்கா அரசின் இச்செயலால் வெளியுலகுடனான செய்தித் தொடர்புகள் தொலை பேசித் தொடர்புகள் மட்டுமன்றி மின்சாரம் கூட இன்றி வாழ்ந்தனர். பொருட்கள் தொடர்ச்சி 2 ம் பக்கம்...

16.11.97 அன்று இத்தாலியில் நடைபெற்ற தேசிய மாவீரர் நினைவு நிகழ்வில் இடம்பெற்ற கலைநிகழ்வின் ஒருபகுதி.....

புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்

“பிரபாகரன் ஒரு சிறந்த அரசியல் சாதாரிய மிக்கவர், மதிநுட்பம்மிக்க இராணுவ வல்லுனர்”

- டி.க்சிற்

இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பிரதான சூத்திர தாரிகளில் ஒருவரும் முன்னாள் சிறிலங்காவுக்கான இந்தியத் தூதுவருமான ஜே.என். டி.க்சிற், “பிரபாகரன், அரசியல் சாதாரிய மிக்கவர்: மதிநுட்பம் நிறைந்த இராணுவ வல்லுனர். அவர் குறித்து, எனக்குக் கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக வேறுபட்ட பார்வை இருந்தது. ஆனாலும் பிரபாகரன், விடயங்களைக் கையாண்டு நிர்வகித்த ஆற்றல்களும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தொடர்பான பல பத்திரிகைச் செய்திகள் கட்டுரைகளைப் படித்தமையும் பிரபாகரன் பற்றிய கருத்தை மாற்றவைத்தது” இவ்வாறு தனது ‘அசைன்மென்ட் கொழும்பு’ (Assignment Colombo) எனும் நூலில் கூறியுள்ளார். பிரேமெ

ர்சியா ஜேன்ஸ் (Frederscia Janes) க்கு அவர் அளித்த பேட்டியிலும் இதை வலியுறுத்தி உள்ளார். வேறு ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில், இந்தியத் தலையீட்டை இந்திரா காந்தியின் கொள்கை எனக் கூறுவதை விட, சிறிலங்காவின் தமிழின எதிர்ப்பு செயற்பாட்டில் அமெரிக்கா, இஸ்ரேல், பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகள் காட்டிய ஆர்வங்களே தூண்டின எனக் கூறுவதே பொருந்தும் என்றார். வேறு ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில், தான் ஒரு அரச அலுவலர் எனவும் அரசியல்வாதி அல்ல எனவும் தனது பிரதமரின் கட்டளைப்படி இரண்டு நாடுகளுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடியவற்றைச் செய்ததாகக் கூறினார்.

அத்துடன், இலங்கையின் ஒற்றுமையையும் உறுதிப்பாட்டையும் காப்பாற்ற 2000 இந்திய அமைதிப் படையினர் உயிரை விலையாகக் கொடுத்துள்ளனர் எனவும் கூறியுள்ளார். தொடர்ந்து கூறுகையில், இலங்கை விடயத்தில் இனி இந்தியா உள் இறங்காது என்றே தாம் நம்புவதாகவும் அப்படி ஏதாவது, தவிர்க்க இயலாத சந்தர்ப்பம் தோன்றினால், இனி இந்தியா தலையீட்டுப் பாதியில் திரும்பாது என்பதே தன் நினைப்பாக உள்ளதெனவும் கூறினார். அதேவேளை, இந்தியாவின் முன்னைய அனுபவங்களையும் செயற்பாடுகளையும் கவனத்தில் எடுத்து மிகக் கவனமாகவே செயற்பட வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

சித்திரவதை கொலைகளை விட

ஒன்பது மணியளவில் நாவற் குழியையும், பதினொரு மணிக்கு தச்சன் தோப்பையும் ஒரு மணிக்கு கைதடியையும் மூன்று மணிக்கு மறவன் புலவையும் சுற்றிவளைத்த சிறிலங்கா இராணுவத்தினர், நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் பொதுமக்களை வயோதிபர் முதல் பள்ளிச் சிறுவர்கள் வரை ஆண், பெண், நோயாளி என வித்தியாசங்கள் ஏதுமின்றி விசாரணை என அழைத்துச் சென்றனர். இவர்களில் 39 பொதுமக்கள் ஒரே நாளில் காணாமல் போயினர். இந்த அப்பட்டமான மனித உரிமை மீறல் குறித்து தற் பொழுது உறுதிப்படுத்தப்பட்ட உண்மைகள் சர்வதேச சமூகத்துக்கு முன்பாக கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இந்த 39 மக்களினது விபரங்களைச் சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை வெளியிட்டு, இவர்கள் காணாமல் போனமைக்குச் சிறிலங்காப் படை மினரே பொறுப்பு என்பதையும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. இவ் 39 தமிழ் பொதுமக்களும் இனஅழிப்பு - இனக்கொலை செய்யப்பட வேண்டும் எனும் நோக்கிலேயே சிறிலங்காப் படை மினரால் கொன்றழிக்கப்பட்டதை இவர்களுடன் கைதாகி விடுதலையாகிய பலரின் சாட்சியங்கள் தெளிவாக்கியுள்ளன. கடந்தாண்டு ஆடி 19ஆம் திகதி சுற்றிவளைப்பு நடவடிக்கையில், ஈடுபட்ட இராணுவத்தினர் தலையாட்டிகளின் முன்னாள் மக்களை நிறுத்தி, அவர்களது சமிக்ஞைகளுக்கு ஏற்றவாறு பலரைக் கைதாக்கி அவர்களது கைகள், கால்கள், கண்களைக் கட்டி வாச

னங்களுள் தூக்கி வீசியுள்ளனர். பின்னர் அவர்களை நாவற்குழி மகாலட்சுமி பாடசாலைக்குக் கொண்டு சென்று பயங்கர சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கி விட்டு, மாலை மூன்று மணியளவில் காணாமல் போன 39 பேரையும் அவர்களின் முழுப் பெயர்களைச் சொல்லிப் பலமாகக் கூப்பிட்டுள்ளனர். கண்கள் கட்டப்பட்ட நிலையில் இருந்த மற்றையோர் அவர்களை விடுதலை செய்வதற்காகவே கூப்பிடுவதாக நினைத்துள்ளனர். ஆனால், பின்னர் இவர்களது கண்கட்டுக்களை அவிழ்த்து புகைப்படங்கள் எடுத்த பின், மீண்டும் கண்களைக் கட்டி காங்கேசன்துறை சிறிலங்கா காவற்துறை நிலையத்துக்குக் கொண்டு சென்று ஒப்படைத்துள்ளார்கள். காங்கேசன்துறையில் வைத்தே பெயர் சொல்லிக் கூப்பிட்ட 39 பேரும் காணாமல் போன உண்மை பொதுமக்களுக்கு புரிந்துள்ளது. அன்று முதல் இன்றுவரை இவ் 39 பொதுமக்களுக்கும் என்ன நிகழ்ந்தது என்பதை வெளியிட சிறிலங்கா இராணுவத்தினர் மறுத்து வருகின்றனர். இவர்கள் அனைவருமே இனக்கொலைக்கென சிங்களப் படைகளினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இனஅழிப்புக்கு உள்ளாகியுள்ள உண்மை இப்பொழுது நிரூபணமாகியுள்ளது. எனவே, சிறிலங்கா அரசு படையினர் விசாரணைகளின் பொழுது நடாத்தும் சித்திரவதைகளினால் மட்டுமல்ல, திட்டமிட்ட இனஅழிப்புக்கு எனவும் திட்டங்கள் வகுத்து செயற்படுவதினால் தமிழ்

மக்கள் இனக்கொலை அடையும் பயங்கர உண்மை நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில், இனியும் சிறிலங்காவை ‘இன அழிப்பு’ எனும் சர்வதேச குற்றத் திற்காக விசாரணைக்குட்படுத்த ஐக்கிய நாடுகள் சபை தயங்குமானால் தொடர்ந்தும் தமிழர்களை இனஅழிப்புச் செய்ய சிறிலங்காவை ஊக்கப்படுத்தும் செயற்பாடாக அது மாறும் என்பதே சர்வதேச புலம்பெயர் வாழ் தமிழர்களின் கருத்தாகவுள்ளது.

யாழ் குடநாட்டில் 600க்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள்

இன்றி, ‘விசாரணை’ எனும் பெயரில் கைது செய்யப்பட்டு விசாரணை மின்றி இனக்கொலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு காணாமல் போனதாக அறிவிக்கப்பட்ட உண்மையை, சர்வதேச மன்னிப்புச் சபையின் 1997 கார்த்திகை மாத அறிக்கை பகீரணப்படுத்தியுள்ளது. அத்துடன், இவ்வாண்டின் முதல் அரை இறுதி ஆண்டு முடிவடைவதற்குள்ளேயே யாழ். குடநாட்டில் 41 தமிழர்களும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 16 தமிழர்களும் மன்னார் மாவட்டத்தில் 3 தமிழர்களுமாக மொத்தம் 60 தமிழர்கள் சிறிலங்காப் படையினரால் கைது செய்யப்பட்டு காணாமல் போயுள்ளதாக சர்வதேச மன்னிப்புச் சபையிடம் பதிவுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும் நூற்றுக்கணக்கான தமிழர்கள் சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளாகி வருவதையும் சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை ஏற்றுள்ளது. அத்துடன், கைதாக்கப்படுபவர்கள் குறித்து உறவினர்

‘யாழ்ப்பாணம் விடுவீக்கப்பட்டது என்பதைவிட.....’

தடைசெய்யப்பட்டு இருந்தினால் விலைவாசி உயர்வு இருந்தது. ஆனாலும், யாழ். குடநாடு எங்கும் அவர்கள் தமது தாயகம் என்ற உரிமையுடன் சுதந்திரமாக உலாவினர். சோதனைச் சாவடிகளில்லை. விடுதலைப் போராளிகளை தெருக்களில் காண்பது அரிதாக இருந்தது. இந்தச் சுதந்திரம் எனக்கும் இருந்தது. நானும் நான் விரும்பியவாறு எங்கும் சென்று வந்தேன். மறுபடியும் 1997 செப்டெம்பரில் நான் மீளவும் யாழ். நகர் கல்வி அமைப்புக்களை பார்வையிட்டேன். உத்தியோகபூர்வ அறிவித்தலின்படி யாழ்ப்பாணத்தில் எல்லாம் வழமைக்கு திரும்பிவிட்டதாகக் கூறப்பட்டது. ஆனால், எனது நேரடி அனுபவமோ முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருந்தது. அழிவுகளின் காட்சிகள்

பார்த்தாலும் இராணுவத்தினரே நின்றமை. இத்தனைக்கும் யாழ்ப்பாணம் கைப்பற்றப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகள் முடிந்து விட்டன எனக் கூறப்படுகிறது. ஆனால், ஒவ்வொரு 20 அடி தூரத்திற்கும் ஒரு சோதனைச் சாவடி. மாட்டுவண்டியில் சவாரி செய்பவர் முதல் சைக்கிள் ஓட்டுபவர், காரில் வருபவர் ஈறாக அனைவருமே இறங்கி உடற் சோதனைக்கு ஆளாக வேண்டும். சிறிலங்கா இராணுவத்தினரோ சிங்களத்திலேயே தமது தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்வார். தமிழர்களோ மொழி புரியாது தவிப்பது மட்டுமல்ல, தண்டனைகளும் பெறுவர். இதனால், மக்கள் நிலை பெரிதும் தர்மசங்கடமாகக் காட்சி அளித்தது. ஆயினும், இராணுவ அதிகாரிகள் மக்கள் தம்மோடு,

மறுபடியும் 1997 செப்டெம்பரில் நான் மீளவும் யாழ். நகர் கல்வி அமைப்புக்களை பார்வையிட்டேன். உத்தியோகபூர்வ அறிவித்தலின்படி யாழ்ப்பாணத்தில் எல்லாம் வழமைக்கு திரும்பிவிட்டதாகக் கூறப்பட்டது. ஆனால், எனது நேரடி அனுபவமோ முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருந்தது. அழிவுகளின் காட்சிகள் பயங்கரமானவை. எங்கு பார்த்தாலும் இடிபாடுகளின் கோலம். மின்சாரம் வழங்கப்பட்டதாகக் கூறினாலும் மூன்றே மூன்று மின்குழிம்கள் மட்டுமே வீடுகள் நெருக்கமான பகுதி ஒன்றில் எரிவதைக் கண்டேன். நான்கு தொலைபேசிகள் மட்டுமே அங்கு செயற்பட்டன. நகரம், சிறிலங்காவின் நகரங்களிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்ட காட்சி அளித்தது. அரசு பல வாக்குறுதிகளை அளித்தபோதும், அவை எவையுமே நிறைவேற்றப்பட்டதாக இல்லை. என்னைத் திடுக்கிட வைத்த உண்மை என்னவென்றால், எங்கு பார்த்தாலும் இராணுவத்தினரே நின்றமை.

பயங்கரமானவை. எங்கு பார்த்தாலும் இடிபாடுகளின் கோலம். மின்சாரம் வழங்கப்பட்டதாகக் கூறினாலும் மூன்றே மூன்று மின்குழிம்கள் மட்டுமே வீடுகள் நெருக்கமான பகுதி ஒன்றில் எரிவதைக் கண்டேன். நான்கு தொலைபேசிகள் மட்டுமே அங்கு செயற்பட்டன. நகரம், சிறிலங்காவின் நகரங்களிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்ட காட்சி அளித்தது. அரசு பல வாக்குறுதிகளை அளித்தபோதும், அவை எவையுமே நிறைவேற்றப்பட்டதாக இல்லை. என்னைத் திடுக்கிட வைத்த உண்மை என்னவென்றால், எங்கு

நல்லறவு காட்டுவதாகவே கூறினர். ஆனால் எனது கருத்து, ‘யாழ்ப்பாணம் விடுவீக்கப்பட்டது என்று கூறுவதை விட, இன்னும் இராணுவ முற்றுகைக்கு உள்ளான நகரமாகவே உள்ளது’ என்பதே யாகும். இவ்வாறு 1994 ஆனியிலும் 1997 செப்டெம்பரிலும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு விஜயம் செய்த யேர்மனிய அரசியல் ஆய்வு நிறுவன கலாநிதி பியட் பார்ட்டோல்ட் சமீபத்தில் கூறியுள்ளார். *

போனமைகள் குறித்து நீதி விசாரணைகள் நடாத்துவதில் காட்டும் தாமதப் பேரக்கையும் மன்னிப்புச் சபையின் அறிக்கை கட்டிக்காட்டியுள்ளது. சிறிலங்கா படையினரின் இவ் தமிழினப் படுகொலைகள், சிறிலங்கா அரசு தமிழ் மக்களுக்கு பாதுகாப்பும் அமைதியும் அளிப்பதில் அக்கறை மின்றிக் காணப்படுவதை தெளிவாக்குகிறது. இந்நிலையில், சிறிலங்கா அரசு தமிழ் மக்களுக்கு அமைதியும் பாதுகாப்பும் வழங்கும் ஆற்றல் அற்ற அரசு என்பதை ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஏற்று, உயிராபத்தில் உள்ள தமிழ் மக்களின் உயிருக்கும் உடமைகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் சிறிலங்கா ஆக்கிரமிப்பு படையினர் உடனடியாக விலக உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லையெல், சர்வதேச அமைப்புகளின் நீதியும் நேர்மையும் கேள்விக்குறியாவது மட்டுமல்ல, தமிழர்களின் இனஅழிப்புக்கான கூட்டுப் பொறுப்பாளி எனவும் நாளை வரலாற்றால் விமர்சிக்கப்படக்கூடிய துரப்பாக்கிய நிலை தோற்றக்கூடும். *

“குஜரால் அரசைக் கவிழ்க்க உருவாக்கப்பட்ட சதித்திட்டமே ஜெயின் அறிக்கை”

-பழ. நெடுமாறன்

ராஜீவ் காந்தி கொலை தொடர்பாக அவசரம் அவசரமாக வெளியிடப்பட்ட ஜெயின் இடைக்கால அறிக்கை தொடர்பாக, தமிழர் தேசிய இயக்கத்தலைவர் திரு. பழ. நெடுமாறன் விடுத்ததுள்ள அறிக்கை.

ஜெயின் கமிஷனின் இடைக்கால அறிக்கை பெரும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

சென்னையில் சிறப்பு நீதிமன்றத்தில் நடைபெறும் ராஜீவ் கொலை வழக்கில் சனவரி 28ஆம் திகதியன்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட பிறகு 'ஜெயின்' கமிஷன் அறிக்கை வெளியிடப்படும் என்பதற்கு மாறாக, திடீர் என்று இடைக்கால அறிக்கையை ஜெயின் இந்திய அரசிடம் அளித்தார். முழு அறிக்கையும் இரண்டு மாதங்களில் வெளியிட இருக்கையில் இடைக்கால அறிக்கையை இப்போது வெளியிட வேண்டிய அவசியம் என்ன? அதிலும் இந்த அறிக்கையின் சில பகுதிகள் 'இந்தியா டுட்' இதழில் வெளியிடப்பட்டன. இதன் மூலம் இந்திய அரசுக்கு நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அறிக்கையை உடனடியாக நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கவேண்டிய அவசியம் உருவாக்கப்பட்டது.

முக்கிய சில கோப்புக்கள், ஆவணங்கள் தனது பரிசீலனைக்குத் தரப்படவில்லை என்று நீதிபதி ஜெயின் இந்திய அரசுமீது பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டியிருந்தார். மேலும், சில கோப்புக்கள் காணாமல் போய்விட்டன என்று முன்னைய காங்கிரஸ் ஆட்சி நீதிபதி ஜெயினுக்குத் தெரிவித்தது. இந்தக் கோப்புக்கள், ஆவணங்கள் இல்லாமல் சரியான முடிவை ஜெயின் எடுக்க முடியாது. ஆனால் இந்தகைய உண்மையான ஆதாரங்கள் எதுவுமில்லாமலே யூகத்தின்பேரில் நீதிபதி ஜெயின் தனது அறிக்கையை அளித்திருக்கிறார். முக்கிய ஆதாரங்களைத் தனக்குத் தராமல் மறைத்துவிட்ட முந்திய காங்கிரஸ் ஆட்சியையும் அதனுடைய உள்நோக்கத் தையும் பற்றி ஜெயின் கண்டனம் தெரிவிக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ராஜீவ் கொலை வழக்கில் புலன்விசாரணை நடத்திய சி.பி.ஐயின் சிறப்புப் புலன் விசாரணைக்குழு, புலன் விசாரணை டைரியையும் மற்றும் சில ஆவணங்களையும் நீதிபதி ஜெயினுக்குத் தருவதற்கு கடைசிவரை மறுத்துவிட்டது. இதைப்பற்றியும் ஜெயின் தனது அறிக்கையில் எதுவும் குறிப்பிடவில்லை.

மத்திய உள்துறை அமைச்சராக இருந்த எஸ்.பி. சுவான் நாடாளுமன்றத்தில் பின்கண்ட திருக்கிடும் தகவலைக் கூறினார்.

“ராஜீவ் குடும்பப் பெருமையைக் காப்பாற்றுவதற்காக சில கோப்புகளை நீதிபதி ஜெயினிடம் கொடுக்கவில்லை” என்று கூறினார். இதைப்பற்றியும் ஜெயின்

கவலைப்படவில்லை.

இந்திய உளவுத்துறையான ஐபி டிக்கும் ரோவுக்கும் இடையே புலிகள் விசயத்தில் கடும் போட்டா போட்டி நிலவிவது. புலிகளுக்கு ஆதரவாக ஐ.பி யும், புலிகளுக்கு எதிராக ரோவும் இந்திய அரசுக்குத் தொடர்ந்து அறிக்கைகள் தந்தன. இந்திய அமைதிப்படையின் தளபதிகளாகச் சென்ற லெப். ஜெனரல் தபீந்தர் சிங், மேஜர் ஜெனரல் சர்தேஷ் பாண்டே போன்றவர்கள் ரோ மீது மிகக் கடுமையாக புகார் கூறியுள்ளார்கள். 'ரோ' தந்த உளவுச் செய்திகள் நம்பகத் தன்மை வாய்ந்தவை அல்ல. இந்திய அரசு புலிகள் விசயத்தில் செய்த பல தவறுகளுக்கு 'ரோ' உளவு அமைப்பின் தவறான ஆலோசனைகளை காரணம் என்று அவர்கள் தாங்கள் எழுதியுள்ள நூல்களில் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்துள்ளார்கள். ஆனால், 'ரோ' உளவுத்துறை சேகரித்த சில செய்திகளின் அடிப்படையில் நீதிபதி ஜெயின் முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறார். ரோ உளவுத்துறையின் தகவல்கள் உண்மையானவையா என்பதை எந்த வகையிலும் அவர் சரிபார்க்கவில்லை என்பது திட்டவாட்டமாகத் தெரிகிறது.

“விடுதலைப் புலிகளுடன் தமிழர்களுக்குள்ள நெருங்கிய உறவு தேசவிரோதப் போக்காகும்” என்றும் ஜெயின் கண்டனம் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இது அவர் வகிக்கும் பதவிக்கு இழுக்கைத் தேடித் தந்துள்ளது. ராஜீவ் கொலைக்கு ஒட்டுமொத்தமாகத் தமிழர்கள் மீது அடாத பழியை அவர் சமத்திமிருப்பது அவரின் நேர்மையைச் சந்தேகிக்க வைக்கிறது.

ராஜீவ் கொலை வழக்கில் தீர்ப்புச் சொல்லப்பட்ட பிறகுதான் உண்மையான குற்றவாளிகள் யார் என்பது வெளியாகும். இந்த நிலையில் சதியின் பின்னணியைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட ஜெயின், தேவையில்லாமல் வரம்புமீறிச் சென்று புலிகள் மீதும், தி.மு.க மீதும் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சமத்திமிருக்கிறார்.

இந்த அறிக்கையும் அது வெளியிடப்பட்ட பின்னணியும் பலமான சந்தேகங்களைக் எழுப்பியுள்ளன. காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் ஏற்பட்டிருக்கிற குழப்பத்தின் விளைவாக இந்த அறிக்கை அவசர அவசரமாக வெளியிட வைக்கப்பட்டுள்ளது. சீத்தாராம் கேசரிக்கு எதிராக அர்ஜுன்சிங் போன்றவர்கள், சோனியாவை முன்னிறுத்திக் காங்கிரசைக் கைப்பற்ற முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். ராஜீவ் கொலை பற்றிய பிரச்சினையை பெரிய அளவில் கிளப்பி, மக்களின் அனுதாபத்தைப் பெற சோனியா காந்தி

பயன்படுவார் என இவர்கள் திட்டமிட்டுள்ளார்கள். மேலும் போபர்ஜ் ஊழல் விசாரணை முடியும் கட்டத்தில் உள்ளது. இந்த ஊழலில் சோனியாவின் உறவினர் குத்துரோச்சிக்கு உள்ள தொடர்பு ஆதாரபூர்வமாக நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டது. மேலும் சவிஸ் வங்கி ரகசியக் கணக்கு விவரத்தை இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் சவிஸ் அரசு இந்தியாவிற்கு அனுப்ப இருக்கிறது. எனவே அதற்குள் குஜரால் அரசைக் கவிழ்க்க வேண்டும் என்ற ஆழமான சதித்திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு, அந்த அடிப்படையில் இப்போது பிரச்சினை கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது.

ஜெயின் அறிக்கையைப் பயன்படுத்தி தி.மு.க விணைக் குற்றம்சாட்டும் காங்கிரசு தலைவர்கள், கண்ணாடி வீட்டிற்குள் இருந்து கல் எறிகிறார்கள். சமூத்தில் அமைதியை நிலைநாட்டு வதற்கென்று அனுப்பப்பட்ட இந்திய அமைதிப்படை 10,000 மேற்பட்ட தமிழர்களைப் படுகொலை செய்ததற்கும், ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு மேலான தமிழர் சொத்துக்களை நாசம் செய்ததற்கும் காங்கிரசு ஆட்சியே காரணமாக இருந்தது.

இந்திரா காந்தியின் கொலையையொட்டி டில்லியிலும், வடநாட்டின் பலபகுதிகளிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான சீக்கியர்கள் கொலை செய்யப்பட்டதற்குப் பின்னால் காங்கிரசு கட்சி இருந்தது.

இந்தக் கொலைகளுக்குக் காரணமாக இருந்த காங்கிரசு இப்போது தி.மு.க வை குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தி யிருக்கிறது. இந்தத் தைரியம் காங்கிரசுக்கு வருவதற்கு தி.மு.க. தலைமையின் தவறான போக்குத்தான் காரணமாகும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

போபர்ஸ் விசாரணை இறுதிக்கட்டத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த வேளையில் சிபிஐ டைரக்டராக இருந்த ஜோகிந்தர் சிங் மாற்றப்படவேண்டும் அதன் மூலம் விசாரணைகட்கு முட்டுக்கட்டை போட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான், அப்போதைய பிரதமர் தேவகௌடாவுக்கு எதிராகக் காங்கிரசு வரிந்து கட்டியது. அதன்படி அவர் மாற்றப்பட்டார். ஜோகிந்தர் சிங்கும் வேறு பணிக்கு மாற்றப்பட்டார். காங்கிரசின் நோக்கம் நிறைவேறியது. ஐக்கிய முன்னணியில்

அங்கம் வகிக்கும் தி.மு.க வோ மற்றக் கட்சிகளோ போபர்ஸ் விசாரணை வேகமாக நடைபெற வேண்டும் என்று வற்புறுத்தவில்லை. காங்கிரசு தயவில் பதவியில் நீடித்தால் போதுமென்ற நிலையைக் கையாண்டனர். இதன் விளைவாக தேவகௌடாவின் இரத்தத்தைக் குடித்து ருசிகண்ட காங்கிரசுக் காட்டேறி தி.மு.க தலைவர் கருணாநிதியின் இரத்தத்தையும் குடிக்கத் துடிக்கிறது.

தமிழ் நாட்டில் தி.மு.க, அதி.மு.க ஆகிய இரண்டு கட்சிகளுடனும் மாறி மாறி கூட்டுச்சேர்ந்து அரசியல் ஆதாயம் அடைந்த காங்கிரசு கட்சி, இப்போது தி.மு.க மீது பழி சுமத்தி அரசியல் ஆதாயம் அடைவதற்கு முயல்கிறது. தி.மு.க. தலைவர் கருணாநிதி, காங்கிரசுக் கட்சியுடன் கொண்ட உறவின் விளைவாகத்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். காங்கிரசுடன் எக்கால கட்டத்திலும் இனிக் கூட்டுச்சேர்வில்லை என உறுதி எடுக்கவேண்டும்.

சமத்திமிழர் பிரச்சினையில் உறுதியான, தடம்புரளாத நிலையைக் கருணாநிதி எடுத்திருந்தால் அவருக்கு இந்தக் கதி வந்திருக்காது. சமத்தமிழர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டியது ஒவ்வொரு தமிழனின் நீங்காத கடமையாகும். அதைத்தான் நான் செய்தேன் என்று ஆணிக்கிரமாக அவர் கூறியிருக்கவேண்டும். மாறாக, மத்திய அரசு இந்த பிரச்சினையில் என்ன நிலையை எடுக்கச் சொன்னதோ அதைத்தான் நான் எடுத்தேன் என்று கூறியது அவருக்கு மட்டுமல்ல, தமிழ் இனத்திற்கே தலைக்குனிவை ஏற்படுத்திவிட்டது. தனக்கு ஆபத்து வரும்போது மட்டும் தமிழ் இனத்திற்கு ஆபத்து வந்துவிட்டது என்று கூப்பாடு போடுவதும், தமிழ் இனத்திற்கு ஆபத்து வந்தபோதெல்லாம் ஒதுங்கிநின்று வேடிக்கை பார்ப்பதும் இத்தகைய இக்கட்டான நிலைமையை அவருக்கு ஏற்படுத்திவிட்டது. ஆனாலும் தற்போது அடாத பழியைச் சுமத்தி தி.மு.க அரசைப் பதவிநீக்க காங்கிரசு செய்யும் முயற்சியை முறியடிக்க வேண்டியது தமிழர்களின் கடமையாகும்.

காங்கிரசு மற்றும் அகில இந்தியக் கட்சிகள் எதுவானாலும் தமிழர்களுக்கு விரோதமான கட்சிகளே என்ற விழிப்புணர்வு ஒவ்வொரு தமிழருக்கும் ஏற்படவேண்டுமென வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

பழ. நெடுமாறன்.

உயிருக்குப் போராடியவர்களை இரணுவத்திடம் ஒப்படைத்தவர்களுக்கும் கருணைகாட்டியது

திருகோணமலை இறக்ககண்டியில் படகு விபத்தில் சிக்கி நீந்திக் கரைசேர்ந்த கடற்புலிகள் உறுப்பினர்களைத் தாக்கி, சிங்களப் படையினரிடம் ஒப்படைத்த சம்பவத்தோடு தொடர்புடையவர்களை விடுதலைப் புலிகள் சில மாதங்களுக்கு முன் கைது செய்தது அறிந்ததே. 36 முஸ்லீம்களும், 3 சிங்களவர்களும் இச்சம்பவம் தொடர்பாகக் கைது செய்யப்பட்டிருந்தனர். இவர்களில் 17 முஸ்லீம்களும் மூன்று சிங்களவர்களும் 20 பேர் தமிழீழ தேசியத் தலைவர் பிரபாகரனின் விசேட பணிப்பின் பேரில்

22.11.97 அன்று விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

மனிதாபிமான அடிப்படையில் விடுவிக்கப்பட்ட இவர்கள் அனைவரும் விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் நிர்வாகப் பொறுப்பாளர் திரு. காந்தனாஸ் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் வன்னி வதிவிடப் பிரதிநிதி திரு. யோன் போல் அவர்களிடம் கையளிக்கப்பட்டனர். கடந்த வைகாசி மாதத்தில் 7 பேரும் பின்னர் 12 பேரும் ஏற்கெனவே விடுவிக்கப்பட்ட நிலையில் தற்போது மிகுதியாக இருந்த 20 பேரும் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஐந்தாவது அரசியல் யாப்புக்கு அடித்தளம்போடும் நாலாவது அரசியல் யாப்பு!

"மலை வயிறு நொந்து எலியைப் பெற்ற கதை" என்றும் சொல்லலாம். அல்லது "உலக்கை தேய்ந்து உளிப்பிடியான கதை" என்றும் சொல்லலாம்.

இந்த இரண்டு பழமொழிகளுமே நீதி, அரசியல் யாப்பு அமைச்சர் ஜி.எல்.பிரிஸ் சிறிலங்கா பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க இருக்கும் புதிய அரசியல் யாப்பு பற்றி கருத்து வெளியிடுவதற்குப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

1995ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 3ஆம் திகதிதான் அரசு முதன் முதலாக அரசியல் பரவலாக்கல் யோசனைகளை (நகல்) வெளியிட்டது.

அதன் பின் கடந்த 27 மாதங்களாக இந்த யோசனைகள் பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவின் விவாதிக்கப்பட்டு வந்து இருக்கின்றது.

இப்போது மட்டுமல்ல, இதற்கு முன்னரும் "நகல் அரசியல் யாப்பு"

நக்கீரன் -

திட்டம் நீதி, அரசியல் யாப்பு அமைச்சர் பிரிஸினால் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. கடந்த மார்க்சு மாதம் 27ஆம் திகதி வெளியிடப்பட்ட அந்த நகல் யாப்பில், 'அதிகாரப் பரவலாக்கல்' பற்றிய 15வது அதிகாரம் வெளியிடப்படவில்லை. இப்போது அந்த அதிகாரம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு நாட்டின் அரசியல் யாப்பே, அதி உச்சக் கட்டமாகக் கணிக்கப்படுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், அந்த அரசியல் யாப்பே அந்த நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக முன்னேற்றத்திற்கான கனபரிமாணத்தையும் நிர்ணயிக்கிறது.

சுருங்கச் சொல்லப் போனால், ஒரு நாட்டின் தலைவிதியை அந்த நாட்டின் அரசியல் யாப்பே நிச்சயப்படுத்துகிறது.

ஆன காரணத்தினால்தான் அரசியல் யாப்பை உருவாக்குவதற்கு ஆண்டுக்கணக்கில் நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

சாதாரண சட்டங்களுக்கு திருத்தங்கள் அடிக்கடி கொண்டுவரப்படலாம். அப்படியான திருத்தங்களுக்கு சாதாரண பெரும்பான்மை போதும்.

"வடக்கும் - கிழக்கும் தமிழ் மக்களது தாயக பூமி" என்ற கோட்பாட்டை முன்னைய யாப்புக்களை விட இப்போது அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ள புதிய யாப்பு முற்றாக நிராகரிக்கிறது.

அரசியல் யாப்பு அப்படியல்ல. அதன் ஆயுள் கெட்டியாக இருக்க வேண்டும். அரசியல் யாப்புக்கு திருத்தங்கள் கொண்டுவருவதற்கு சிக்கலான நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கும். பொதுவாக அப்படியான திருத்தங்களுக்கு மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை தேவைப்படும்.

அமெரிக்க நாட்டு அரசியல் யாப்பு 1787ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்டது. இருநூற்றிப்பத்து ஆண்டு பழமை வாய்ந்தது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் அமெரிக்க நாட்டு

அரசியல் யாப்பு எந்தவித பெரிய மாற்றத்தையும் பெறவில்லை.

அரசியல் யாப்புக்கு இருபத்தி ஐந்துக்குக் குறைவான திருத்தங்களே செய்யப்பட்டுள்ளன.

இந்திய அரசியல் யாப்பு நூற்பத்தியேழு ஆண்டுகள் மட்டும் பழமை வாய்ந்தது.

இப்போதுள்ள அரசியல் யாப்பு 1950ஆம் ஆண்டு சனவரி 26ஆம் திகதி அமுலுக்கு வந்தது.

அமெரிக்காவைப் போலவே இந்திய அரசியல் யாப்பும் கடந்த நூற்பத்தியேழு ஆண்டுகளில் மிகக்குறைந்து மாற்றத்தையே கண்டுள்ளது.

இதற்கு ஒரு காரணம் யாப்பு திருத்தப்பட வேண்டுமென்றால் மேற்சபை, கீழ்சபையின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை வேண்டும். அத்தோடு பாதிக்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களின் ஒப்புதலும் வேண்டியிருக்கும்.

ஒரு நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார சமூக முன்னேற்றத்திற்கு அரசியல் யாப்பு எப்படி அச்சாணியாக விளங்க முடியும் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே அமெரிக்க, இந்திய அரசியல் யாப்புகளை உதாரணம் காட்டினேன்.

அமெரிக்க இந்திய நாட்டு யாப்புகளோடு சிறிலங்கா நாட்டு அரசியல் யாப்பை ஒப்பு நோக்கினால் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வேற்றுமை தெரியவரும்.

சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளில் சிறிலங்கா நான்கு அரசியல் யாப்புகளுக்கு முகம் கொடுத்ததைப் பார்க்கலாம்.

இதில் இரண்டு அற்ப ஆயுளில் தங்கள் கதையை முடித்துக் கொண்டன.

1946இல் அமுலுக்கு வந்த சோல்பரி யாப்பு 1972இல் இறந்துபட்ட. 1972இல் அமுலுக்கு வந்த சுதந்திரக்கட்சியின் யாப்பு 1978இல் உயிரை விட்டது.

இப்போது 1978இல் கொண்டு வரப்பட்ட ஜே.ஆரின் அரசியல் யாப்பு உயிர் போகும் நிலையில் சேடம் இழுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இந்த அரசியல் யாப்பு மாற்றங்கள், சிறிலங்காவின் ஆட்சிக்கட்டிலில் அமர்ந்த அரசியல் கட்சிகளினதும் அரசியல் வாதிகளதும் அரசியல் ஞான குணியத்தையும் அரசியல் சந்தர்ப்பவாதத்தையும்

அரசியற் தீர்க்கதரிசனமின்மையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது என்று சொன்னால் அது கொஞ்சமும் மிகையாகாது.

1972ஆம் ஆண்டு 1978ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்புக்கள் தமிழ் மக்களது ஒப்புதலை பெற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த இரண்டு யாப்புக்களும் நாட்டு மக்கள் அனைவரினதும் அபிலாசைகளைப் பிரதிபலிக்கத் தவறியது மட்டுமல்ல, சிங்களப் பௌத்த பேரினவாதத்தைப் பேணிக்காக்கவும்

பிரயத்தனம் செய்தன.

..பௌத்த மதத்திற்கு அரசமத அந்தஸ்து

..சிங்களம் அரசமொழி

..சிங்களக்கொடியே தேசியக்கொடி

..நமோ நமோ மாதாவே தேசியகீதம்

இவற்றையே இந்த இரண்டு யாப்புக்களும் ஏற்றிப் போற்றிப் பாதுகாப்பு அளித்தன.

தமிழ் மக்களது உரிமைகளும், அபிலாசைகளும் முற்றாக புறக்கணிக்கப்பட்டது. தமிழ்த் தேசிய இனம் அவமதிக்கப்பட்டது.

துரதிட்டவசமாக இப்போது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள புதிய யாப்பும் அதற்கு முந்திய யாப்புக்கள் போலவே சிங்கள - பௌத்த மேலாண்மையைத் திணிப்பதாக உள்ளது.

1946, 1972, 1978 ஆண்டு யாப்புக்கள் ஒற்றையாட்சியை வலியுறுத்தின.

ஒரு நாட்டின் அரசியல் யாப்பே, அதி உச்சக் கட்டமாகக் கணிக்கப்படுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், அந்த அரசியல் யாப்பே அந்த நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக முன்னேற்றத்திற்கான கனபரிமாணத்தையும் நிர்ணயிக்கிறது.

சுருங்கச் சொல்லப் போனால், ஒரு நாட்டின் தலைவிதியை அந்த நாட்டின் அரசியல் யாப்பே நிச்சயப்படுத்துகிறது.

குறிப்பாக 1972, 1978ஆம் ஆண்டு யாப்புக்கள் சிறிலங்கா குடியரசு ஒற்றையாட்சியரசு (unitary state) என்பதைத் தெளிவு படுத்தியது. இப்போது ஒற்றையாட்சியரசு என்பது, நேரடியாக குறிக்கப்படாமல் சுற்றி வளைத்துச் சொல்லப்படுகிறது.

சிறிலங்கா இறைமையுள்ள குடியரசாகும். அது சிறிலங்கா குடியரசு என அழைக்கப்படும். சிறிலங்கா குடியரசு கலைக்க முடியாத பிரதேசங்களது ஒன்றியமாக இருக்கும். (The Republic of Sri Lanka shall be an indissoluble union of regions).

எந்தவொரு பிரதேச ஆட்சியும், அல்லது பிரதேச ஆட்சிகளும் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ பின்வருவனவற்றை நடைமுறைப்படுத்தவோ எத்தணிக்கவோ முடியாது.

அ) சிறிலங்கா குடியரசில் இருந்து எந்தப் பிராந்தியமோ, பிராந்தியங்களோ பிரிய முடியாது.

ஆ) பிராந்தியத்தின் பிரதேசத்தை மாற்ற முடியாது.

இ) பிராந்தியத்தின் பெயரை மாற்ற முடியாது.

ஈ) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிராந்தியங்கள் ஒன்று சேரமுடியாது.

இதற்கு மேலாக தேசிய ஒருமைப் பாட்டிற்கு ஆபத்து ஏற்படலாம் என சனாதிபதி நினைத்தால் பிரதேச ஆட்சி கலைக்கப்பட்டு, சனாதிபதியின் நேரடி ஆட்சி உருவாக்கப்படும்.

எனவே புதிய யாப்பு, ஒற்றையாட்சி யாப்பாக இருக்கும் என நேரிடையாகச் சொல்லாவிட்டாலும் பிரதேச சபையைக்

கலைக்கும் அதிகாரம் உட்பட ஏனைய அதிகாரங்கள் அடிப்படையான ஒரு அரசியல் அமைப்பையே சுட்டிக்காட்டுகிறது.

சுந்திரிகா அரசினால் 1995ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 3ஆம் திகதி அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அரசியல் பரவலாக்கல் யோசனைகளில் பிரதேச ஆட்சியைக் கலைக்கும் உரிமை மத்திய அரசுக்கு இல்லாதிருந்தது என்பதை இங்கு நினைவு படுத்த வேண்டும்.

மேலும், "வடக்கும் - கிழக்கும் தமிழ் மக்களது தாயக பூமி" என்ற கோட்பாட்டை முன்னைய யாப்புக்களை விட இப்போது அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ள புதிய யாப்பு முற்றாக நிராகரிக்கிறது.

1978ஆம் ஆண்டு யாப்புக்கு 1987இல்

கொண்டு வரப்பட்ட 13ஆவது திருத்தம் வடக்கும் கிழக்கும் தமிழ் மக்களது வதிவிடம் என்பதை ஒப்புக்கொண்டதோடு வடக்கையும் - கிழக்கையும் தற்காலிகமாக இணைத்ததை இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

புதிய யாப்பு கிழக்கு மாகாணத்தை தமிழர், முஸ்லீம்கள், சிங்கள வர்களுக்கிடையில் துண்டு போட வழி வகுக்கிறது.

இதன் மூலம் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களினால் விழுங்கப்பட்ட தமிழர்களது தாயகபூமி நிரந்தரமாகப் பறிபோவதற்கு வழிவகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இது ஒருபுறமிருக்க பௌத்த மதத்திற்கு முன்னைய யாப்புகளில் அளிக்கப்பட்ட அந்தஸ்தை விட கூடிய அந்தஸ்து இப்போது வழங்கப்பட்டுள்ளது.

சனநாயகத்தில் குடிமக்கள் இன, மத, மொழி வேறுபாடின்றி ஒத்த ஓரிமையோடும் ஒத்த அந்தஸ்தோடும் "எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓர் நிறை" என்ற கோட்பாடு பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

இதற்கு அரசு மதச்சார்பில்லாத அரசாக இருப்பது அவசியமாகும்.

பல முஸ்லீம் நாடுகள் நீங்கலாக ஏனைய நாடுகள் மதச்சார்பில்லாத கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றன.

இந்தியா இதற்கு நல்ல உதாரணம். இந்தியாவில் இந்துக்களின் விகிதாசாரம் 85 வீதத்திற்கும் மேலாக இருந்தும் இந்தியா தன்னை ஒரு மதச்சார்பில்லாத நாடாகப் பிரகடனப் படுத்தியுள்ளது.

தோல்வியற்ற அணுகுமுறையும் அரசாங்கத்தின் கால இழுத்தடிப்பும்

இனப்பிரச்சினைக்கு இவ்வாண்டுக்குள் தீர்வு எதுவும் காணப்படமாட்டாது என்பது தற்பொழுது உறுதி செய்யப்பட்டதொன்றாக மாறியுள்ளது. இவ்வாண்டின் ஆரம்பத்தில் இருந்தே சந்திரிகா அரசாங்கம் ஆண்டின் இறுதிக்குள் பிரச்சினைக்கு இராணுவ அரசியல் ரீதியிலான இருவகை அணுகுமுறை மூலம் தீர்வு காணப்படும் என்றே கூறிவந்தது. ஆனால் தற்பொழுது இது சாத்தியமாகாது என்பது நிரூபணமாகியுள்ளது. சந்திரிகா அரசாங்கம் இவ்வாண்டின் ஆரம்பத்தில் இவ்வறுதி மொழிகளை வழங்கியபோது யுத்தமானது திட்டவாட்டமாக

முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்ற பூரண நம்பிக்கையுடன் இருந்தது. ஏற்கனவே எழுபது (70) வீதமான போர் முடிவடைந்துவிட்டது என்று கருதிய சிறிலங்கா அரசாங்கம் வவுனியா கிளிநொச்சிக் கான தரைவழிப்பாதை இவ்வாண்டுக்குள் திறக்கப்படுவதோடு, யுத்தம் முடிவடையும் எனக் கருதியது. இந்த நிலையில் மே 13 இல் இப்பாதையைத் திறப்பதற்கான நடவடிக்கையை சிறிலங்கா அரசாங்கம் ஆரம்பித்தது. ஆகக்கூடியதாக இராணுவ மாதங்களுக்கு திட்டமிட்ட இராணுவ நடவடிக்கையானது, தற்பொழுது ஆறு மாதங்கள் கடந்துவிட்ட நிலையிலும்

அத்தோடு இவ்வாண்டின் இறுதிக்குள் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட முடியாது என்பதையும் உறுதி செய்துள்ளது. மேலும், கடந்த ஆறு மாதங்களாக தொடரும் ஜெய சிக்குறு நடவடிக்கையானது, போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவர முடியாது என்பதை மட்டுமல்ல, தரைவழிப்பாதை திறந்தால் கூட அதனைத் தக்கவைக்க முடியுமா என்ற சந்தேகத்தைக் கூட இராணுவத் தரப்புக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனைப் பிரதிப்பாதுகாப்பு அமைச்சர் ரத்வத்தவே ஊர்ஜிதம் செய்தும் உள்ளார். இவற்றின் மூலம் விடுதலைப் புலிகளின் பலம் குறித்து சிறிலங்கா அரசாங்கம் ஏற்கனவே கொண்டிருந்த தப்பான மதிப்பீட்டை தற்பொழுது ஓரளவு புரிந்து கொண்டதாகவே உணர முடிகிறது. இதன் காரணமாகவே யுத்தம் முடிவடைவதற்கான கால நிர்ணயத்தை சனாதிபதி சந்திரிகாவும் இராணுவத் தளபதியும் தள்ளிவைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளனர். இவ்வாறாக இனப்பிரச்சினைக்கு எடுத்துவந்த ஒருவழி தடைப்பட்ட

அதேவேளை, மறுவழியாக அரசியல் தீர்வு என்ற ரீதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அதிகாரப் பரவலாக்கல் திட்டமும் முட்டுக்கட்டை நிலையை அடைந்துள்ளது. அதாவது, அரசியல் யாப்பிணைத் திருத்தி அமைக்கும் அரசாங்கத்தின் திட்டத்தில் அதனால் முன்னேற்றம் காணமுடியவில்லை. ஏனெனில், அரசியல் யாப்பை மாற்றி அமைப்பதற்கான ஒத்துழைப்பை எதிர்க்கட்சியிடமிருந்து ஆளும்

பதில் நடவடிக்கைகள் அடங்கிய அறிக்கையை மட்டுமே சமர்ப்பிக்க முடிந்துள்ளது. இந்த ரீதியில் சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் இருவழி அணுகுமுறையும் ஒரு நெருக்கடியான கட்டத்தை அடைந்துள்ளது என்றே கூறலாம். இந்த நிலையானது, சந்திரிகா அரசாங்கம் இவ்வாண்டின் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுவைக்கக் கொண்ட இருவழி அணுகுமுறையில் தோல்வி

அரசியல் யாப்பை மாற்றி அமைப்பதற்கான ஒத்துழைப்பை எதிர்க்கட்சியிடமிருந்து ஆளும் கட்சியினால் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அதாவது அதிகாரப்பரவலாக்கல் தொடர்பான விடயத்தில் எதிர்க்கட்சியுடன் ஆளும் கட்சியானது உடன்பாட்டிற்கு வரமுடியவில்லை. இதன் காரணமாக ஒன்றரை வருடங்களுக்கு மேலாகக் கூடிய பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழு பலன் ஏதும் அற்ற நிலையையே கண்டுள்ளது.

கட்சியினால் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அதாவது அதிகாரப்பரவலாக்கல் தொடர்பான விடயத்தில் எதிர்க்கட்சியுடன் ஆளும் கட்சியானது உடன்பாட்டிற்கு வரமுடியவில்லை. இதன் காரணமாக ஒன்றரை வருடங்களுக்கு மேலாகக் கூடிய பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழு பலன் ஏதும் அற்ற நிலையையே கண்டுள்ளது. ஆளும் கட்சியினால் புதிய அரசியல் யாப்பு மசோதாவிற்குப்

கண்டுள்ளது என்பது உறுதியாகியுள்ளது. ஆனால், இதற்கான இவ்வழி முறையில் அடுத்த ஆண்டிலாவது வெற்றி பெறலாம் என சந்திரிகா அரசாங்கம் முனையுமானால், அதிலும் நிச்சயம் தோல்வியையே சந்திக்கும். ஏனெனில், அரசாங்கத்தின் இவ்வணுகுமுறை எவ்வளவிலும் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான பொருத்தமான வழிமுறையாக இருக்க மாட்டாது. *

கடந்த ஆறு மாதங்களாக தொடரும் ஜெயசிக்குறு நடவடிக்கையானது, போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவர முடியாது என்பதை மட்டுமல்ல, தரைவழிப்பாதை திறந்தால் கூட அதனைத் தக்கவைக்க முடியுமா என்ற சந்தேகத்தைக் கூட இராணுவத்தரப்புக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இவ்வாண்டின் இறுதிக்குள் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளது.

அமைச்சர் பேராசிரியர் பிரிசும், தமக்கு வழங்கப்பட்ட இரு பொறுப்புகளுக்காகத் தமது முன்னைய தகுதியை முற்றாக மறந்துவிட்டார் என்று கருத வைக்கின்றார். இந்த அமைச்சுக்களுக்காக அமைச்சர் பிரிஸ்தாம் ஒரு பேராசிரியர் என்பதையோ, அன்றி முன்னாள் துணைவேந்தர் என்பதையோ, அன்றி புத்திஜீவிகள் வரிசைகளில் சேர்த்துக்கொள்ளத்தக்கவர் என்பதையோ மறந்து அல்லது கைவிட்டு தன்னை ஒரு அரசியல்வாதியாக மட்டுமே நிலைநிறுத்த முற்படுகின்றார். இன்றைய சிறிலங்கா அரசியலில்

நடத்தும் யுத்தத்திற்கான பெரும்நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும் நிதி அமைச்சின் பிரதி அமைச்சர் பொறுப்பாகும். ஒரு வகையில் இந்த இரண்டு விவகாரங்களுமே இன்றைய சிறிலங்கா அரசியலின் அடிப்படையாகப் பிரச்சினையாகும். இந்த நிலையில் இவை இரண்டு தீர்வுகளுமே சந்திரிகா குமாரதுங்கவின் அரசியலைத் தீர்மானிக்கக் கூடியதாகவும் உள்ளன. ஆகையினால் அமைச்சர் பிரிஸின் பங்கும் பெரிதாகவே உள்ளது. இந்த நிலையில்தான் இரண்டு பணிகளையும் முன்னெடுத்துச்

பன்றியுடன் கூடிய கன்றும்.....

அரைகுறை அறிவிப்புக்கள் வெளியாகிய போதும் இன்னமும் முழுவடிவம் பெறவில்லை என்றே கூறலாம். அதிலும் குறிப்பாக இந்த அரசியல் யாப்பில் இடம்பெறும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் விடயத்தில் இன்னமும் இறுதித் தீர்மானம் ஒன்றை அமைச்சர் பிரிஸினால் எட்ட முடியவில்லை. எட்ட முடியும் என்பதற்கான சூழ்நிலை இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. ஏனெனில் பிரதான எதிர்க்கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி இதற்கு ஒத்துழைப்பதற்கான சூழ்நிலை இருப்பதாக இல்லை. ஆனால், அமைச்சர் பிரிஸ்தான் எடுத்துக்கொண்ட விடயத்தை முடித்தே தீர்வுதென பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் அரசியல் சூழ்நிலையையோ அன்றி நடைமுறையில் அரசியல் யாப்பையோ கருத்திற்கொள்ளாது ஒரு முழுமையான அரசியல்வாதி போல் பேசுவதாகத் தெரிகின்றது. ஏனெனில் ஒரு அரசியல்வாதியைத் தவிர, இன்றைய சூழ்நிலையைப் பகுப்பாய்வு செய்யாது எவருமே புதிய அரசியல் யாப்பையோ அன்றி அதில் அடங்கும் அதிகாரப் பரவலாக்கல்களையோ நிறைவேற்ற முடியும் என மனசுத்தியுடன் பேச முடியாது. அடுத்ததாக, சிறிலங்கா வரவு

தொகை நிதியை விழுங்கி வரும் யுத்தம் விரைவில் முடிவிற்கு வரும் என்பதும் இதனால் அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு பெரும் தொகை நிதி ஒதுக்கப்படும் என்ற பேச்சுமாகும். அதாவது,

இழப்பும் அதன்பின்னர் தீவிரமாகியதே ஒழிய குறையவில்லை. இதேபோன்று வரவு செலவுத் திட்டத்தில் யுத்தச் செலவு அதிகரித்தே வந்துள்ளது. இந்த நிலையில் ஜெயசிக்குறு நடவடிக்கை முடிவானது யுத்தத்தின் முடிவாகவோ

இனப்பிரச்சினைக்கு இராணுவத் தீர்வுகாண முடியும் எனவும் ஒரு விடுதலைப் போராட்ட அமைப்பினை இராணுவ ரீதியில் தோற்கடிக்க முடியும் என்றும் ஒரு அரசியல்வாதி பேச முடியுமே ஒழிய, ஒரு புத்திஜீவியின் பேச்சாக ஒருபோதுமே இருக்கமாட்டாது.

இனப்பிரச்சினைக்கு இராணுவத் தீர்வுகாண முடியும் எனவும் ஒரு விடுதலைப் போராட்ட அமைப்பினை இராணுவ ரீதியில் தோற்கடிக்க முடியும் என்றும் ஒரு அரசியல்வாதி பேச முடியுமே ஒழிய, ஒரு புத்திஜீவியின் பேச்சாக ஒரு போதுமே இருக்கமாட்டாது. ஆனால் யுத்தம், ஜெயசிக்குறு நடவடிக்கை முடிவடைவது அன்றி அதன்பின்னர் இராணுவம் ஒரு நடவடிக்கையை மேற்கொள்வதன் மூலமோ முடிவடைந்துவிடப் போவதில்லை. 'ரிவிரச' நடவடிக்கை முடிந்த போதும் இதுவே கூறப்பட்டு

அல்லது யுத்தச் செலவைக் குறைக்க ஒரு சந்தர்ப்பத்தை வழங்கவோ மாட்டாது.

இந்த நிலையில் அமைச்சர் பிரிஸ்தான் தனது அமைச்சுப் பொறுப்புக்காக எதைப் பேசிவரினும் அவர் கூறுவது எதுவுமே சிறிலங்கா யதார்த்த அரசியலைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்க மாட்டாது. மாறாக அவருடைய புத்திஜீவ தனத்தை மதிப்பீடு செய்வதாகவே இருக்கும். மறுவளமாகக் கூறுவதானால், "பன்றியோடு சேர்ந்த கன்றும்....." போன்றே அவரும் மாறிவிட்டதை வெளிக் காட்டுவதாவே இருக்கும். *

அரசியல் யாப்பு குறித்து அரசியல் அரைகுறை அறிவிப்புக்கள் வெளியாகிய போதும் இன்னமும் முழுவடிவம் பெறவில்லை என்றே கூறலாம். அதிலும் குறிப்பாக இந்த அரசியல் யாப்பில் இடம்பெறும் அதிகாரப்பரவலாக்கல் விடயத்தில் இன்னமும் இறுதித் தீர்மானம் ஒன்றை அமைச்சர் பிரிஸினால் எட்ட முடியவில்லை. எட்ட முடியும் என்பதற்கான சூழ்நிலை இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. ஏனெனில் பிரதான எதிர்க்கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி இதற்கு ஒத்துழைப்பதற்கான சூழ்நிலை இருப்பதாக இல்லை.

பேராசிரியர் பிரிஸிடம் இரண்டு முக்கிய அமைச்சுக்கள் உள்ளன. ஒன்று, இன்றைய சிறிலங்கா அரசியலில் யுத்தத்திற்கு அடுத்ததாக முக்கியமானதாகவிருக்கும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் உட்பட அரசியல் யாப்பு சீர்திருத்த விவகாரம். இரண்டாவது, சிறிலங்கா

செல்வராகவும் அதனை நியாயப்படுத்துவதாகவும் அமைச்சர் பிரிஸ உள்ளார். இந்த வகையில் அதிகாரப்பரவலாக்கல் திட்டம் உட்பட புதிய அரசியல் யாப்பை உருவாக்குவதில் அவர் முனைப்பாக ஈடுபட்டுள்ளார். ஏற்கனவே இந்த அரசியல்

தமிழரின் இனப்பிரச்சனையை அரசியல் வழிமுறைகள் மூலம் தீர்க்க என்று கூறிக்கொண்டு, சிறிலங்கா அரசு எத்தனை பேசுவார்த்தைகளை நடாத்தி முடிவில்லாமல் முடித்தது என்ற விபரம் தமிழ் மக்கள் அறிந்ததே.

அதுபோல, தமிழரின் இனப்பிரச்சனையை இராணுவ வழியில் தீர்க்க விரும்பி எத்தனையோ இராணுவ நடவடிக்கை

இராணுவ நடவடிக்கைகளும்

விபரங்களை இங்கே தொகுத்துள்ளோம். (அட்டவணை 1) குறிப்பிட்ட இந்த இராணுவ நடவடிக்கைகள் எப்போது

பலியாகியிருந்தனர். அதாவது நாளொன்றுக்கு இருதரப்பையும் சேர்த்து - 34 பேர் கள்பலியாகிய சமராக அது இருந்தது.

இது பலவேகய வீதாசாரத்தைவிட (32 பேர்) அதிகமானது. இதேவேளை,

அட்டவணைப் படுத்தப்பட்டுள்ள அனைத்துச் சமர்களிலும் 'மின்னல்' நடவடிக்கை வித்தியாசமான பரிமாணத்தை கொண்டமைந்துள்ளது. இது ஒரு முற்றுமுழுதான காட்டுச்சமர். அத்துடன் ஆ.க.வெ. சமர் முடிந்து இருப்பது நாளில் இது தொடங்கப் பட்டிருந்தது. அந்த நெருக்கடியான சூழலில் வளப்பற்றாக்குறைகளுடன் அந்தச் சமரை எதிர்கொள்ளவேண்டிய நிர்ணயத்தம் புலிகளுக்கு இருந்தது. எனினும், திறமையாகப் போர்புரிந்து, உள்நுழைந்த படையினரை மணலாற்றுக் காட்டிற்குள் இருந்து புலிகள் வெளியேற்றி இருந்தனர்.

இதுவரை காலமும் நடந்த சமர்களுக்குள் ஜயசக்குறும் ஒரு விசேட

பயன்பாடுகளிலும் ஜயசக்குறும் ஒரு உயர்ந்த இராணுவ பரிமாணத்தை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. புலிகளின் சரமாரியான எறிகணை வீச்சுக்கள் இந்தச் சமரின் குறிப்பிடக்கூடிய ஒரு இராணுவ அம்சம். ஒரு மரபுப்படையைப் போல, புலிகள் எறிகணை வீச்சை நடாத்துகின்றனர் என்று தளபதிகள் ஆச்சரியம் தெரிவித்துள்ளனர். அதுவும் துல்லியமான இலக்குவைப்பு என்று புகழாரமும் சூட்டுகின்றனர். மற்றைய எந்தவொரு சமரையும் விட, காயமடையும் இராணுவத்தின் எண்ணிக்கை, ஜயசக்குறையில் பல மடங்காக உள்ளது. புலிகளின் துல்லியமான பெருந்தொகையான எறிகணை வீச்சே அதற்குப் பிரதான காரணம்.

ஐந்து மாதப் பூர்த்தியை எட்ட இருக்கும் ஜயசக்குறும் மேலும் பல மாதங்கள் தொடரக்கூடிய ஏதுநிலைகள் தென்படுகின்றன.

'புலிகளை அழிக்க' அல்லது போராட்டத்தை நசுக்க என்று எத்தனையோ இராணுவ நடவடிக்கைகளை ஏதேதோ பெயரில் சிங்களப்படை நடாத்தி வருகின்றது. சில பெயர் சூட்டல்கள் வீறாப்புத்தனம் கொண்டவை. சிலவற்றில் வெற்றி முழக்கம் தொனிக்கின்றது. ஆயினும், ஒரு இராணுவ நடவடிக்கை முடிய, பின்னர் வேறு ஒரு இராணுவ நடவடிக்கையைத் தொடங்கவேண்டிய நிலையிலேயே களநிலமை உள்ளது.

இராணுவ நடவடிக்கைகளும் மூலம் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தை அழிக்க முடியாது. மாறாக, ஆயுதப்போராட்டம் வீரியம் பெற்று வளர்ந்து செல்ல அவை உரமாகின்றன. இந்த உண்மையைச் சிங்கள அரசாங்கங்கள் என்று உணர்ந்து கொள்ளுமோ தெரியாது! *

இராணுவ நடவடிக்கையின் பெயர்	நடைபெற்ற நாட்கள்	படையினரின் உயிரிழப்பு	புலிகளின் வீரச்சாவு	(இதற்கு) நாள் ஒன்றுக்கு சாவு வீதம்
1. ஆ.க.வெ/பலவேகய	31	400	602	32
2. மின்னல்	29	300	233	18
3. யாழ்தேவி	07	150	88	34
4. சூரியக்கதிர்	49	750	438	24
5. சத்ஜய	70	700	254	13
6. ஜயசக்குறும்	145 +	1400 +	662 +	15

அட்டவணை I

களை, ஒன்றின் பின் ஒன்றாக, சிறிலங்கா அரசு செய்து வருகின்றது.

ஒவ்வொரு பேசுவார்த்தையையும் சிங்கள அரசாங்கங்கள் முறிக்கும் போது அல்லது முறிக்கும் சூழலை ஏற்படுத்தி முறிப்பிக்கும் போது, தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டம் ஒரு படி வளர்ச்சி நிலையை அடைவது போல, ஒவ்வொரு இராணுவ நடவடிக்கையையும் சிங்களப் படையினர் நடாத்தி முடித்த பின்பும், தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டம் தீவிர நிலையை அடைவது இலங்கையின் அரசியல் வரலாறாகும்.

சில இராணுவ நடவடிக்கைகள் மூலம் சிங்களப்படையினர், எமது பட்டணங்களை - ஊர்களை ஆக்கிரமித்துள்ளன. ஆயினும் அரசியல் ரீதியிலும் - இராணுவ ரீதியிலும் தமிழரின் விடுதலைப்

தொடங்கின? எப்போது முடிவுக்கு வந்தன? என்ற தகவல்களையும் இங்கே தொகுத்துள்ளோம். (அட்டவணை 2)

இராணுவ நடவடிக்கைகளில் இரு தரப்பிலும் ஏற்படும் ஆள் இழப்பு வேறுபாடுகளைப் பொறுத்த வகையில் புலிகளை விட, படையினரின் உயிரிழப்பை

ஒவ்வொரு பேசுவார்த்தையையும் சிங்கள அரசாங்கங்கள் முறிக்கும்போது அல்லது முறிக்கும் சூழலை ஏற்படுத்தி முறிப்பிக்கும்போது, தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டம் ஒருபடி வளர்ச்சி நிலையை அடைவது போல, ஒவ்வொரு இராணுவ நடவடிக்கையையும் சிங்களப்படையினர் நடாத்தி முடித்த பின்பும், தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டம் தீவிரநிலையை அடைவது இலங்கையின் அரசியல் வரலாறாகும்.

அதிகமாக இருப்பதைக் காணலாம். சில சமர்களில் இந்த வேறுபாடு இரண்டுக்கு

கவனத்தைப் பெறுகின்றது. இது ஒரு

அவற்றின் விளைவுகளும்

போராட்டம் வீரியம் பெற்றபடி முன்னேறிச் செல்கின்றது என்ற உண்மையை சிங்கள அரசாங்கங்கள் காணத் தவறுகின்றன.

தமிழீழத்தின் வடபேரங்கிலும் - தென் போரங்கிலும், இது வரை 40இற்கும் மேற்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கைகளை சிறிலங்கா அரசு நடாத்தி முடித்துள்ளது. தான் நடத்தும் இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு, பெரும்பாலும் பெயர் சூட்டி அடையாளப்படுத்துவது சிறிலங்கா அரசின் ஒரு வழிமுறை. இதில் சில இராணுவ நடவடிக்கைகள் சமர் என்ற வகைக்குள் அடக்கக்கூடிய அளவுக்கு அவற்றின் இராணுவ பரிமாணங்கள் அமைந்துள்ளன. (இந்திய-புலிகள் போர்

ஒன்று அல்லது மூன்றுக்கு ஒன்று என்ற வீதத்தில் முறையே படையினரதும் புலிகளினதும் இறப்பு வீதம் இருப்பதைக் காணலாம்.

படையினரைவிட, புலிகளுக்கு அதிகளவு உயிரிழப்பு ஏற்பட்ட சமராக, ஒரே ஒரு சமரை மட்டுமே குறிப்பிடலாம். பலவேகய என்று எதிரி பெயர் சூட்டிய ஆ.க.வெ. சமரே அதுவாகும். இந்தச் சமரில் 602 போராடிகள் வீரச்சாவடைந்தனர். படையினரில் 400 பேரே கொல்லப்பட்டிருந்தனர். புலிகள் சந்தித்த முதலாவது மரபுவழிச்சமர் என்ற முக்கிய காரணத்துடன் - வெட்டவெளியில் கவசங்கள் அற்று நடந்த ஒரு சமர்

பாரிய சமர். சமர் நடைபெறுகின்ற நாட்கணக்கிலும் - உயிரிழப்புகள், ஆயுத இழப்புகள் மற்றும் ஆயுத - படைக்கல

தரிசனம் தாருங்கள்

கண்கள் திறவுங்கள் - உங்கள் கண்கள் திறவுங்கள்

கரைமினைத் தேடிடும் அலை மனமாகுது காற்றினில் போரிடும் படகென ஆடுது உங்களின் திருமுகம் ஒரு முறை பார்க்கணும் உச்சிமொற்றுமே உடலினைத் தழுவுணும்

கண்கள் திறவுங்கள் - உங்கள் கண்கள் திறவுங்கள்

நெஞ்சம் எல்லாம் உம் நினைவுகள் நிறைக்குது நிழல்கள் எல்லாம் உம் நிஜமெனத்தோன்றுது விண்ணில் இன்னுமேன் இருந்தெமைப் பார்க்கிறீர் விடுதலை வீரே எம்மிடை வாருங்கள்

கண்கள் திறவுங்கள் - உங்கள் கண்கள் திறவுங்கள்

பொன்னில் மணியென எம்மிடை நடந்தீர் போரினில் புயலென புதுமைகள் புரிந்தீர் மண்ணுக்குள் இன்னுமேன் மொனமாய்த் தூங்கிறீர் மா...வீரே ஒரு முறை எம்மிடைதொன்றுங்கள்

கண்கள் திறவுங்கள் - உங்கள் கண்கள் திறவுங்கள்

எமது தாயகம் காத்திடப் போயினீர் ஈழத்தாயின் சேயென ஆயினீர் பாசத்தோடே இப் பண்ணினைப் பாடுறோம் பாசறைத் தோழரே பலம் தர வாருங்கள்

மெய்பினை வருத்திய உம் திறண் கேட்கிறோம்-தாய் மண்ணினை நேசித்த தியாகத்தைப் போற்றுறோம் நெய்யில் உருகிடும் விளக்கினை ஏற்றியே மேதினி மீதினில் உம் புகழ் பாடுறோம்

கண்கள் திறவுங்கள் - உங்கள் கண்கள் திறவுங்கள்

மண்ணின் மறுந்தர் நாம் மலருடன் நிற்கின்றோம் கையில் விளக்கினை ஏந்தியே வேண்டுகோள்

கன்னத்தில் நீர் கோடிடும் காட்சியைப் பாருங்கள் கனவிது என்றிட - உம் கண்களைத் திறவுங்கள்

என்னத்தைச் சொன்னாலும் எம் மனம் ஆறாது எமது வீரே தரிசனம் தாருங்கள்

-தமிழொளி

இராணுவ நடவடிக்கையின் பெயர்	ஆரம்ப நாள்	முடிவு நாள்
1. ஆ.க.வெ/பலவேகய	10.07.1991	09.08.1991
2. மின்னல்	29.08.1991	26.09.1991
3. யாழ்தேவி	28.09.1993	04.10.1993
4. சூரியக்கதிர்	17.10.1995	05.12.1995
5. சத்ஜய	26.07.1996	03.10.1996
6. ஜயசக்குறும்	13.05.1997	தொடர்கின்றது

அட்டவணை II

இடம் பெறவில்லை) அத்தகைய முக்கிய சமர்களை நாங்கள் இங்கே பட்டியலிட்டுள்ளோம்.

ஒவ்வொரு சமரம் எத்தனை நாட்கள் நடந்தன?

இராணுவ தரப்பு உயிரிழப்பு என்ன? புலிகள் தரப்பு உயிரிழப்பு என்ன? என்ற

என்பதாலும் புலிகள் அதிக இழப்பைச் சந்திக்கவேண்டி வந்துவிட்டது.

இது ஒருபுறமிருக்க, குறைந்த நாளில் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய சமராக யாழ்தேவி அமைந்துள்ளது. 7 நாட்கள் மட்டுமே நடந்த இந்தச் சமரில், இரு தரப்பிலும் ஏறக்குறைய 250 பேர்வரை

தமிழ்த் தேசியத் தலைவரின் மாவீரர் நாள் செய்தி

தலைமைச் செயலகம்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.
தமிழீழம்.
27. 11. 1997.

எனது அன்பிற்கும் மதிப்பிற்குமுரிய தமிழீழ மக்களே!

இன்று மாவீரர்நாள்.

எமது இனத்தின் விடுதலைக்காகத் தமது இன்னுயிரை ஈகம்செய்து, எமது இதயமெல்லாம் நிறைந்து நிற்கும் எம்முயிர்த் தியாகிகளை நாம் நினைவுகூர்ந்து கௌரவிக்கும் புனித நாள்.

மக்களின் விடுதலையென்ற ஒரு மகத்தான இலட்சியத்தை விரித்து, அந்த இலட்சியத்திற்காக வாழ்ந்து, அந்த இலட்சியத்தை அடைய உறுதிதளராத போராடி, அந்த இலட்சியப் பேரில் தமது உயிரையே அர்ப்பணித்த மாவீரர்கள் மகோன்னதமான மனிதப்பிறவிகள்.

மாவீரர்களைப் புனிதர்களாகவே நான் கௌரவிக்கின்றேன். தாய் நாட்டின் விடுதலையென்ற பொதுமையான பற்றுணர்வால் ஈர்க்கப்படும் அவர்கள், தமது தனிமையான பற்றுக்களையும் பாச உறவுகளையும் துறந்துவிடுகிறார்கள். சுயவாழ்வின் சுகபோகங்களைக் கைவிட்டு பொதுவாழ்வின் அதியுயர் விழுமியத்தைத் தழுவிக்கொள்கிறார்கள். அந்தப் பொதுவான இலட்சியத்திற்காகத் தமது சொந்த வாழ்வையும் அர்ப்பணிக்கத் துணிகிறார்கள். இதனை ஒரு புனிதமான துறவறமாகவே நான் கருதுகிறேன். இந்தப் புனிதத் துறவறத்திற்கு இலக்கணமாக விளங்கும் மாவீரர்களை நாம் புனிதர்களாகவே பூசிக்க வேண்டும்.

தன்னலமற்ற, தமக்கெனப் பயனை எதிர்பாராத விடுதலைத் தொண்டில், தம்மையே அழித்துக்கொள்ளும் அதியுன்னத தியாகிகள் என்பதால், மாவீரர்களுக்கு எமது விடுதலை இயக்கம் பெரும் மதிப்பையும் கௌரவத்தையும் வழங்கி வருகின்றது. மாவீரர்களை எமது இனவிடுதலைப் பேரின் வரலாற்று நாயகர்களாக, தேசிய வீரர்களாக நாம் போற்றுகின்றோம். அவர்களது நினைவுகள் காலத்தாற் கரைந்துபோகாது, என்றும் எமது நெஞ்சங்களில் நிலைத்திருக்க வேண்டுமென்பதற்காக நாம் அவர்களுக்கு நினைவு விழாக்கள் எடுக்கிறோம். நினைவுச் சின்னங்கள் நிறுவி கௌரவிக்கிறோம். வீர வணக்கச் சடங்குகளுடன் மாவீரர்களது வித்துடல்களை விதைப்பதும், நினைவுக் கல் நாட்டுவதும், அவர்களது கல்லறைகளைப் புனிதச் சின்னங்களாக பூசிப்பதும், அவர்களது துயிலும் இல்லங்களைப் புனிதத் தலங்களாக வழிபடுவதும், எமது மக்களால் விரும்பப்படும் வழக்காகிவிட்டது.

மாவீரர்களின் நினைவாக, ஒரு வீரவழிபாட்டு மரபு, எமது மண்ணில் உருவாகியிருக்கிறதென்பதை நான் பெருமிதத்துடன் சொல்வேன்.

மாவீரர்களை வணக்கத்துக்குரியவர்களாகக் கௌரவிக்கும் எமது வீரமரபு, தமிழரின் எதிரியான சிங்கள இனவாத அரசுக்கு எரிச்சலூட்டியிருக்கிறது. சிங்கள தேசம் யாரைப் பயங்கரவாதிகளாக இழிவுபடுத்தி வந்ததோ அவர்களைத் தமிழர் தேசம் புனிதர்களாகப் பூசிப்பதை பேரினவாதிகளாற் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அத்தோடு மாவீரரின் வீர வழிபாட்டு மரபானது தமிழினத்தின் விடுதலை எழுச்சிக்கு உந்துசக்தியாக இருந்துவருவதாகவும் சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் கருதினர். இத்தகைய இனத் துவேசப் பகையுணர்வால் உந்தப்பட்ட சிங்களப் பேரினவாதம் தமிழினத்தால்

என்றுமே மன்னிக்க முடியாத ஒரு படுபாதகச் செயலில் இறங்கியது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு எதிரிப்படைகளின் பிடியில் வீழ்ந்தபோது இந்த வேதனைக்குரிய சம்பவம் நிகழ்ந்தது. தமிழீழத் தாயின் மடியில் நித்திய உறக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்த எம்மினிய மாவீரர்களின் ஆன்ம அமைதி எதிரியாற் குலைக்கப்பட்டது. அவர்களது கல்லறைகள் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. அவர்களது துயிலும் இல்லங்கள் அழிக்கப்பட்டன. அவர்களது நினைவுச் சின்னங்கள் சிதைக்கப்பட்டன.

புனிதர்களாக, சரித்திர நாயகர்களாக, தேசிய வீரர்களாகத் தமிழர்களாற் போற்றிப் பூசிக்கப்படும் மாவீரர்களின் புதைகுழிகளை மாகபடுத்தி, அவர்களது புனிதத் தலங்களான துயிலும் இல்லங்களைச் சிதைத்தழித்த இச் செயலை மிகவும் அநாகரிகமான, கீழ்த்தரமான இழிசெயலென்றே நான் கூறுவேன். ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தின் அடாவடித்தனமென இச் செயலைச் சிறுமைப்படுத்திவிட முடியாது. இது மிகவும் பாரதூரமான பயங்கரவாதச் செயல். தமிழினத்தின் தேசிய ஆன்மாவில் நீங்காத கறையை ஏற்படுத்திய இந்த அவச்செயலுக்குச் சிங்களப் பேரினவாத அரசே பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

இந்தப் பண்பற்ற செயல் ஓர் உண்மையைப் பகிக்கிறது. அதாவது, சிங்கள தேசத்தை ஆண்டவரும் இனவாத ஆட்சியாளர்கள் தமிழர்களின் உணர்வுகளுக்கு என்றுமே மதிப்பளிக்கப்போவதில்லை. அத்துடன் தமிழர்களின் தேசிய அபிவிருத்திகளைப் புரிந்து, அவர்களுக்கு நீதியும் வழங்கப்போவதில்லை. இறந்து போனோரின் அமைதியையே கெடுப்பவர்கள், இறவாதோருக்கு நிம்மதியைக் கொடுப்பார்களென நான் கருதவில்லை.

எனது அன்பார்ந்த மக்களே!

இலங்கைத் தீவின் ஆட்சியதிகாரம் சிங்களப் பெரும்பான்மை மக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு ஐம்பது ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இந்த அரைநூற்றாண்டு காலமாக, மாறி, மாறி அதிகார பீடத்தில் ஏறிய சிங்கள இனவாதக் கட்சிகள் ஈழத் தமிழினத்தின் துயர் துடைக்க இதுவரை சாதித்தது என்ன?

தமிழர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகள் எதுவும் நிறைவேற்றப்பட்டதா?

தீப்பற்றி எரியும் தமிழரின் தேசியப் பிரச்சனைக்கு தீர்வுகாணப்பட்டதா?

ஒன்றுமே நடக்கவில்லை.

மாறாக, இந்த நீண்ட காலவிழிப்பில் தமிழர்கள் மீது, துன்பத்தின் மேல் துன்பமாக தாங்கொணாத துயரப் பளு மட்டுமே சுமத்தப்பட்டு வந்தது.

தமிழரின் நிலத்தை அபகித்து, தமிழரின் மொழியைப் புறக்கணித்து, தமிழரின் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு உரிமைகளை மறுத்து, தமிழரின் தேசிய வளங்களை அழித்து, தமிழரின் சமூக, பொருளாதார வாழ்வைச் சீரழித்து, தமிழர்களைப் பெரும் எண்ணிக்கையில் கொன்றொழித்துத் தமிழினத்தை இனவாரியாக ஒழித்துக்கட்டுவதில் தான் சிங்கள அரசுகள் முனைப்புடன் செயற்பட்டன. இதுதான் வரலாற்று உண்மை.

சிங்களத்தின் ஒடுக்குமுறை வரலாற்றில் சந்திரிகாவின் ஆட்சிக் காலத்தான் தமிழினத்திற்கு சாபக்கேடாக அமைந்தது. இந்த மூன்று ஆண்டு காலத்தில் அவலத்திற்கும் இம்சைக்கும் ஆளாகாத தமிழர்களே இல்லையெனலாம். சந்திரிகாவின் ஆட்சியில்தான் போர் விரிவடைந்து, பெரும் தீயாகப்பரவி தமிழர் தேசத்தைச் சுட்டெரித்தது. இதனாற் சன சமுத்திரமாக மக்கள் இடம்பெயர்ந்து இருப்பிடமின்றி அவலப்பட்டனர். தமிழரின் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பாரம்பரிய நிலங்கள் இராணுவ அடக்குமுறையாட்சிக்கு உட்பட்டன. மாறி மாறி நிகழ்ந்த படையெடுப்புகளோடு உணவு, மருந்துத் தடைகளையும் அரசு இறுக்கி வந்ததால் பசியும் பட்டினியும், நோயும் சாவுமாக தமிழ் மக்கள் சந்தித்த இன்னல்களைச் சொல்லில் விபரிப்பது கடினம்.

ஐம்பது ஆண்டு காலமாக, முடிவின்றி நீண்டுசெல்லும் சிங்களப் பேரினவாதத்தின் ஒடுக்குமுறையானது சந்திரிகாவின் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் மிகவும் தீவிரமான கரும்போக்கை எடுத்தது எனலாம். தமிழரின் தேசிய சுதந்திர இயக்கமாகிய விடுதலைப் புலிகளை நகக்கி, தமிழினத்தைச் சிங்கள இராணுவ ஆட்சியின் கீழ் அடிமைப்படுத்துவதுதான் அரசின் அடிப்படையான நோக்கம். இந்த இராணுவத் தீர்வை நடைமுறைப்படுத்துவதில் தான் முழு முனைப்போடு செயற்பட்டு வருகிறது சந்திரிகா அரசு.

தனது பாரிய இராணுவத் திட்டத்தையும் அதன் விளைவாக தமிழருக்கு ஏற்பட்டு வரும் பேரவலங்களையும் மூடிமறைத்து, உலகத்தின் கவனத்தைத் திசைதிருப்பும் நோக்கில் சந்திரிகா அரசானது தீர்வுப்பொதி

என்ற நாடகத்தை அரங்கேற்றியது. இந்த அரசியல் நாடகத்தின் துட்கமத்தை உலக நாடுகள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. சந்திரிகாவின் தீர்வுப் பொதியானது, இராணுவத் தீர்வுத் திட்டத்தின் மறுமுகம் என்பதை உலகம் கண்டுகொள்ளவில்லை. மாறாக, சிங்கள அரசின் சாணக்கியமான பிரச்சார மாயையில் மயங்கி உலக நாடுகள் சந்திரிகாவின் தீர்வுப்பொதிக்குக் கண்மூடித்தனமாக ஆதரவு வழங்கின. சிங்கள-பௌத்த பேரினவாதத்தின் தமிழ்த் துவேசப் போக்கினால் தமிழர் முகங்கொடுத்த கசப்பான வரலாற்று அனுபவத்தைக் கருத்திற்கொள்ளாது, அவசரப்பட்டு உலக நாடுகள் எடுத்த இம்முடிவு எமக்கு ஒருபுறம் வியப்பையும் மறுபுறம் ஏமாற்றத்தையும் கொடுத்தது. சர்வதேச உலகம் சந்திரிகாவின் சார்பாகத் திரும்பியதால் துன்பம் தோய்ந்த தமிழரின் அவலக்குரல் உலகத்தின் மனச்சாட்சியை உறுத்தவில்லை.

சந்திரிகாவின் தீர்வுப்பொதி, தமிழரின் அடிப்படையான தேசிய அபிலாசைகள் எதையும் தொட்டு நிற்கவில்லை. காலத்திற்குக் காலம் தேய்ந்து, தேய்ந்து உள்ளடக்கம் உருக்குலைந்துவரும் இத் தீர்வுத்திட்டம் இரண்டரை வருடங்களாக இழுபட்டும் இன்னும் முழுமை பெறவில்லை. எனினும் இத் திட்டத்தின் நோக்கம் தெளிவாகத் தெரிகிறது. தமிழரின் தேசியத் தனித்துவத்தையும், தாயகத்தையும் மறுதலித்து, தமிழர் தேசத்தைச் சிங்கள இறையாட்சியின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவருவதுதான் இதன் குறிக்கோள். இராணுவத் தீர்வின் நோக்கமும் இதுதான். எனவே, சந்திரிகாவின் அரசியற் பொதியும், இராணுவத் திட்டமும் ஒரே நாயணத்தின் இரு முகங்களாகவே எமக்குத் தெரிகின்றன.

தமிழரின் தேசிய இனப் பிரச்சினையை நீதியான முறையில், சமாதான வழியில் தீர்த்துவைப்பதற்கான அரசியல் நேர்மையும் உறுதியும் சந்திரிகா அரசிடமில்லை. தமிழரின் தேசிய அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் ஓர் உருப்படியான தீர்வுத் திட்டத்தை முன்வைக்கவும் சந்திரிகாவிடம் துணிவில்லை. இந்த இயலாமையை நியாயப்படுத்தத் தீவிரப் பேரினவாத சக்திகள் மீது பழியைச் சுமத்த முனைகிறது அரசு. உண்மையில் சந்திரிகாவின் அரசும் சிங்கள-பௌத்த பேரினவாதத்தின் ஒரு நவீன வடிவம்தான். சிங்கள-பௌத்த பேரினவாதத்தைக் கட்டியெழுப்பி, அதனைப் பூதாகரமாக வளர்த்துவிட்ட சந்திரிகாவின் அரசியற் கட்சி, இப்பொழுது அந்தத் தீவிரவாத சக்திகள் மீது குறைகூறுவது அபத்தமானது.

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் சமாதான வழியில் அரசியல் தீர்வை விரும்பவில்லையெனச் சந்திரிகா அரசு கூறுவதிலும் உண்மையில்லை. நாம் சமாதான வழியில் அரசியல் தீர்வை விரும்பியதால்தான் திம்பு தொடக்கம் யாழ்ப்பாணம் வரை பல பேச்சுக்களிறு கலந்து கொண்டோம். இப்பேச்சுக்களிறுபோது நாம் தமிழினத்தின் நலனில் உறுதியாக நின்றோம். சிங்கள அரசுகள் தமிழ் மக்களுக்கு நீதி வழங்க மறுத்தன. இதனாற் பேச்சுக்கள் வெற்றி பெறவில்லை. இதற்கு எம்மீது குறைகூறிப் பயனில்லை. சிங்கள அரசுகளின் விட்டுக் கொடுத்த போக்கே இந் நிலைமைக்கு காரணம்.

தமிழரின் தாயகம், தமிழரின் தேசியம், தமிழரின் தன்னாட்சி உரிமை ஆகியவற்றை அங்கீகரித்து, அவற்றின் அடிப்படையில் ஓர் அரசியற் தீர்வுத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுமென நாம் திம்புக் காலத்திலிருந்தே வலியுறுத்தி வருகின்றோம். இதுவே இன்றும் எமது நிலைப்பாடாக இருந்து வருகிறது.

எந்தவோர் அரசியற் தீர்வுத் திட்டத்திற்கும் தமிழரின் தாயகம் அடிப்படையானது. தமிழரின் நிலமானது தமிழரின் தேசிய வாழ்விற்கும் தேசிய தனித்துவத்திற்கும் ஆதாரமானது. தமிழர்கள் வரலாற்று ரீதியாக வாழ்ந்துவரும் தாயக நிலத்தை அங்கீகரிக்காத எந்தவொரு திட்டமும் தமிழரின் தேசியப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வாக அமையாது.

தமிழரின் வரலாற்றுச் சொத்தான தாயக நிலத்தையே ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கும் இன்றைய சிங்கள அரசியல்வாதிகள் திம்புக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் ஒரு தீர்வுத் திட்டத்தைத் தமிழர்களுக்கு வழங்குவார்களா என்பது கேள்விக்குரியது. தென்னிலங்கை அரசியலுலகத்திற்கு சிங்கள-பௌத்த பேரினவாதச் சிந்தனை ஆதிக்கம் செலுத்தும்வரை இது சாத்தியமாகப் போவதில்லை. இந்த உண்மையை உணர்ந்துகொண்டதால்தான், இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழீழ மக்கள் தன்னாட்சி உரிமையைப் பிரகடனம் செய்து தனியரசு அமைக்க முடிவெடுத்தனர். தமிழ் மக்களின் இத் தேசிய அபிலாசையை இலட்சியமாக வரித்தே, கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எமது விடுதலை இயக்கம் தன்னாட்சி உரிமையை நிலைநாட்டப் போராடி வருகிறது.

தமிழரின் உரிமையையும் பறித்து, தமிழர்களுக்கு ஒரு நீதியான தீர்வு வழங்கவும் மறுத்து, தமிழர்கள் பிரிந்துசென்று தனியரசு அமைப்பதையும் எதிர்த்து, எல்லா வழிகளிலும் சமாதானப் பாதைக்கு இடையூறாக நிற்பது சிங்களப் பேரினவாதிகளேயன்றி, நாம் அல்ல.

கடந்த ஐம்பது ஆண்டு காலமாக, அடக்குமுறை என்ற ஒரே வழியில்தான் சிங்களம் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. இந்தக் குருட்டுத்தனமான அணுகுமுறையால்தான் இலங்கையில் அமைதிசூழலுக்கு போரும் வன்முறையும் தலைதூக்கி நிற்கின்றன. இந்த அணுகுமுறையைச் சிங்கள தேசம் மாற்றிக்கொள்ளாவிடின், முடிவில்லா யுத்தத்தையும் பேரழிவையுமே அது சந்திக்க வேண்டியவரும். இந்த அழிவுப் பாதையைத் தோற்கடித்து

நிற்பது, சிங்களப் பேரினவாதிகளேயன்றி, நாமல்ல.

இராணுவ அடக்குமுறைக் கொள்கையால் சிங்கள தேசம் தன்னைத்தானே அழித்துக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர, தமிழினத்தின் சுதந்திர எழுச்சியை அதனால் அழித்துவிட முடியாது. இந்த உண்மையைச் சிங்களப் பேரினவாதம் என்றோ ஒரு நாள் உணர்ந்தே தீரும். ஆயினும் இராணுவ வன்முறைப் பாதையைக் கைவிட்டு, சிங்களம் தமிழ் மக்களுக்கு நீதி வழங்குமென நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. அந்த எதிர்பார்ப்புடன் நாம் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆரம்பிக்கவில்லை. தேச விடுதலை என்பது எதிரியால் வழங்கப்படும் சலுகையல்ல. அது, இரத்தம் சிந்தி, உயிர்விலை கொடுத்து, போராடிப் பெறவேண்டிய புனித உரிமை.

எனவே, நாம் எமது விடுதலை இலட்சியத்தை அடைய தொடர்ந்து போராடுவோம்.

இத்தனை காலமும் நாம் சிந்திய இரத்தமும், நாம் செய்த உயிர்த் தியாகங்களும் வீண்போகாதென்ற திடமான நம்பிக்கையுடன் நாம் தொடர்ந்து போராடுவோம்.

எமது புனித மண்ணைத் தமது ஆக்கிரமிப்புப் பாதங்களால் அசிங்கப்படுத்தி நிற்கும் எதிரிப் படைகளை எமது மண்ணில் இருந்து விரட்டியடிப்போமென்ற திடசங்கற்பத்துடன் நாம் தொடர்ந்து போராடுவோம்.

உறுதியுடன் போராடும் தேசமே இறுதியில் வெற்றிபெறுமென்ற உண்மையை நெஞ்சில் நிறுத்தி, நாம் செயலுறுதியுடன் போராடுவோம்.

மனவலிமையின் நெருப்பாக எரிந்து எமது மண்ணின் விடுதலைக்காகக் களமாடி வீழ்ந்த மாவீரர்களை நினைவு கூர்ந்து, நாம் இலட்சிய உறுதியுடன் தொடர்ந்து போராடுவோம்.

"புலிகளின் தாயகம் தமிழீழத் தாயகம்"

வேபிரபாகரன்

தலைவர்

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்.

அனைத்துலகத்தினதும் கவனத்தை ஈர்ந்த தமிழீழ மாவீரர் நாள்

தமிழீழ மாவீரர் வாரம், தமிழீழத்தின் பல பாகங்களிலும் பெரும் உணர்வெழுச்சியுடன் 21-11-97 வெள்ளியன்று ஆரம்பமாகின. தமிழீழத் தேசியக்கொடி ஏற்றிவைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, தொடக்க நாள் நிகழ்வுகள் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டன. இந்நிகழ்வுகளில் மக்களும் போராளிகளும் உணர்வுபூர்வமாகப் பங்கேற்றனர். தமிழீழத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள மாவீரர் துழிலும் இல்லங்கள், போராளிகளின் முகாம்கள், பயிற்சிப் பாசறைகள், அரசு செயலகங்கள், காவல் பணிமனைகள், பொதுநிறுவனங்கள், பாடசாலைகள் என அனைத்திலும் காலை 8.00மணிக்கு தமிழீழத் தேசியக்கொடி ஏற்றப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து மலர்தூவி கொடிவணக்கம் செலுத்தப்பட்டது. மாவீரர்தம் நினைவுகளை நெஞ்சில் நிறுத்தியவாறு மக்களும் போராளிகளும் இந்நிகழ்வுகளில் உணர்வெழுச்சியுடன் கலந்துகொண்டனர்.

மாவீரர் வாரத்தின் இறுதித் தினமான 27-11-97 வியாழனன்று மாவீரர் நாள் நிகழ்வுகள், தமிழ்த் தேசிய எழுச்சியுடன் உணர்வுபூர்வமாக நடைபெற்றன. தமிழீழ மக்கள் வீதிகள் தோறும் பதாகைகளையும், முக்கிய சந்திகளில் மாவீரர் தியாக வரலாற்று வளைவுகளையும் அமைத்து, மஞ்சள் சிகப்பு நிறத் தோரணங்களால் அலங்கரித்து தம் மாவீரர் நினைவைப் போற்றினர். விட்டு முன்றல்கள் முதல் முக்கிய இடங்கள் வரை பார்க்கும் இடமெல்லாம் மாவீரர் திருவுருவங்கள் மக்களால் வைத்து பூசிக்கப்பட்டன. தேசச் சுடர்களின் நினைவாக, ஈகச் சுடரேற்றி மலர் தூவி அஞ்சலித்து புனித உணர்வோடு மாவீரர் இலட்சியத்தை வென்றெடுக்க உறுதிமொழி எடுத்துக் கொண்டனர். வன்னியில் பிரமாண்டமான முறையில் நினைவாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டு மாவீரர் திருவுருவங்களை வைத்து மக்களும் மாணவ, மாணவியரும் மலர் அஞ்சலி செலுத்தினர். மாவீரர் நினைவாக கலைநிகழ்ச்சிகள், ஒன்றுகூடல்கள், கருத்தரங்குகள் ஒரு வாரமாக தமிழீழமெங்கும் நடைபெற்று, மாவீரர் நாள் என்று சிறப்பு கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன.

உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு செய்தியாளர்கள் பலர், தேசியத் தலைவர் பிரபாகரனின் மாவீரர் உரையை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து வன்னிக்கு அண்மையாகத் திரண்டு இருந்தனர். தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரனின் மாவீரர் நாள் உரை மாலை 4.15 மணியளவில் ஆரம்பமாகியது. தலைவரின் மாவீரர் உரையை தமிழீழ மக்கள் மட்டுமல்ல, ஐரோப்பிய நாடுகளில் சேவையாற்றிவரும் அனைத்துலக வானொலிகள் மூலம் உலகத்தமிழருடன் சிறிலங்காவிலுள்ள சிங்கள, தமிழ், முஸ்லீம் மக்களும் கேட்கக்கூடியதாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. *

சிறிலங்காவின் நீதிமன்ற விசாரணைகள் வெறும் கண்துடைப்பேயன்றி நீதியைக் கொடுக்காது

கொழும்பு நீதிமன்றத்தில் 17-11-97 திங்களன்று விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கிரிஷாந்தி கொலை தொடர்பான விசாரணைகள், சாட்சிகள் சமூகம் அளிக்காமையால் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. யாழ் குடா நாட்டிலிருந்து சாட்சிகள் நீதிமன்றத்திற்கு வரமுடியாததனால் விசாரணை ஒரு நாளைக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது. ஆனால், இவ்விசாரணைக்குச் சாட்சிகள் யாழில் இருந்து கொழும்பு வருவார்கள் என்றோ அன்றி அவர்கள் சுதந்திரமான முறையில் அச்சுறுத்தல் அற்ற நிலையில் சாட்சி அளிப்பார்கள் என்றோ எதிர் பார்க்க முடியாது. ஏனெனில், இவ்வழக்கில் சுமார் 50 பேர் வரையில் சாட்சிகளாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் கொழும்புக்கு வருவதற்கான போக்குவரத்து வசதிகள் இலகுவானதாக இல்லை என்பது ஒருபுறம் இருக்க, இவ் ஐம்பது பேரினாலும் கொழும்பு வந்து விசாரணையில் பங்கு ஏற்கும் பொருளாதார வசதிகள் உண்டா என்பதும் சந்தேகத்துக்கு உரியதே. இதைத் தவிர, சாட்சிகள் கொழும்புக்குப் புறப்படுவதற்கு அனுமதி எடுப்பதில் இருந்து அவர்கள்

உதவும். ஆனால் சிறிலங்கா அரசாங்கம் இதுபோன்று நடந்து கொள்வதற்கு முன் உதாரணம் இதுதான் என்பதல்ல. மைலந்தனைப் படகு கொலையில் இருந்து அம்பாறை மாவட்டம் 4ம் கொலையில் இடம்பெற்ற படு கொலைகள் வரை பல உதாரணங்கள் உண்டு. தவிர்க்க முடியாது, அரசாங்கம் நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டுள்ளபோதும், அதை நிறைவு செய்யவோ அன்றிக் குற்றவாளிகள் தண்டனை பெறவோ நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதாக இல்லை. ஒருபுறம் நீதிவிசாரணைச் சம்பவம் இடம்பெற்ற மாவட்டங்களில் இருந்து நீதி விசாரணையை இடம் மாற்றியோ அன்றி நீதி விசாரணைக்குப் பொலிசாரோ அன்றி அதிகாரிகளோ ஒத்துழைக்காமல் விசாரணைகளைத் தாமதம் செய்வது வழமையான ஒன்றாக உள்ளது. சில வழக்குகளில் நீதிபதிகளே இவை குறித்து தமது அதிருப்தியை வெளிக்காட்டியும் உள்ளனர். இவற்றைத் தவிர, அரசாங்கம் நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிடும் விடயங்களும் அவை நீதிமன்றம் வரை செல்பவையும் அரசாங்கத்தினால்

முடியும். இந்த வகையில் அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் இந்த

விடயத்தில் சந்திரிகா அரசாங்கம் அக்கறையாக உள்ளது,

தான் வேடிக் கையாக உள்ளது. இவர்களின் இந்த நடவடிக்கை யானது சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் மனித உரிமை விடயங்களை மூடி மறைப்பதற்கும் ஒரு வகையில் ஒத்துழைப்பு வழங்குவதாகவே உள்ளது.

இது மனித உரிமைகள் தொடர்பாக தாம் தேர்ந்தெடுத்துள்ள வழி முறைகள் சரியானது என சந்திரிகா அரசு நியாயப்படுத்தவும் அதைத் தொடர் ஊக்கம் அளிப்பது மாகவே இருக்கும். *

1996ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் குறைந்தது 700க்கு மேற்பட்ட வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது தொடர்பாக இராணுவத்தினர் விசாரணைக்கு உட்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் அவ்வாறான முயற்சிகளில் ஈடுபடவில்லை. கைமீறிச் சென்றுவிட்ட சில விசாரணைகளை மட்டுமே விசாரணைக்கு என விட்டுள்ள அதேவேளை, அதற்கும் இயன்றளவு முட்டுக்கட்டைகளையும் தடைகளையும் போட்டவண்ணமே உள்ளது.

நடவடிக்கைகளைக் கொண்டு நிலமைகள் முன்னேற்றம் பொலிசார் சிலர் மனித உரிமை கண்டுள்ளது எனக் கூறுவது

பாணும் அரசியலும்

"பதவிக்கு வந்தால் பாணின் விலையை ரூபாய் 3.50 ஆகக் குறைப்போம்" என்றோம். சொன்னபடி பதவிக்கு வந்ததும் குறைத்தோம். பின்னர் மாவின் விலை உலக சந்தையில் கூடியது. அதற்கேற்ப விலையைக் கூட்டினோம். நாம் தொடர்ந்தும் 17 ஆண்டுகள் பதவியில் இருந்தால் அவ்வளவு காலமும் பாணை ரூபாய் 3.50 க்கு வழங்க முடியுமா?" கொள்கைத் திட்டம் அமுலாக்கல் அமைச்சர் ஜெயராஜ் பெர்னாண்டோயுள்ளேயின் இக்கேள்வியானது, அவரைப் பற்றியும் அவரது நம்பகத்தன்மை குறித்தும் அவர் வகிக்கும் பதவி எத்தனை தூரம் அவருக்குப் பொருத்தப்பாடானது என்பது குறித்தும் பலமானதொரு கேள்வியை எழுப்புவது தவிர்க்க முடியாதது. ஏனெனில் அமைச்சர் மேலே கூறியுள்ள கருத்துக்கள் எத்தனை தூரம் சிறுபிள்ளைத்தனமானதும் கூட. சந்திரிகா குமாரதுங்கா அரசாங்கம் ரூபாய் 3.50க்கு பாண் வழங்கப்படும் என வாக்குறுதி வழங்கிய போது அது சாத்தியமாக முடியாத விடயம் என்றே பொருளியலில் ஆய்வாளர்களினாலும் அன்று ஆட்சியில் இருந்த ஜ.தே.கட்சியினாலும் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே பெரிய அளவில் மர் கொள்வனவிற்கு மானியம் வழங்கப்படும் நிலையில் பாணின் விலையை மேலும் அரை வாசியாகக் குறைத்தல் என்பது இயலாததொன்று என அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். ஆனால், சந்திரிகா அரசாங்கமோ எப்பாடு பட்டாவது பாணின் விலையை 3.50 சதமாகக் குறைக்கப்படும் என்று வலியுறுத்தி வந்தது. இதனை நம்பியே பெரும் பான்மை சிங்கள மக்கள் தமது வாக்குறுதிகளைப் பொது ஜன ஐக்கிய முன்னணிக்கு வழங்கினர். ஆனால், தற்பொழுது அமைச்சரின் பேச்சோ தமது வாக்குறுதிகளை தாமதம் மறுப்பது போன்றும் ஒரு வகையில் அவ் வாக்குறுதி யானது,

ஆட்சியைக் கைப் பற்ற கையாண்ட ஒரு தந்திரோபாயம் என்பதையும் நிரூபிப்பது போன்றே உள்ளது. தேர்தல்களின் போது வாக்குறுதிகள் வழங்கப்படுவதும் அவற்றை நம்பி மக்கள் வாக்களிப்பதும் பின்னர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய பின்னர் அரசியல்வாதிகள் அதனைக் கைவிடுவதும் 3ஆம் உலக நாடுகளில் புதுமையான தொற்றல்லத்தான். ஆனால், வழங்கிய வாக்குறுதிகளைச் சிறிய காலத்திற்கு நிறைவேற்றிவிட்டு வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டதென மக்களை ஏமாற்ற முனைவதானது, மக்களை மடையர்களாகக் கருதி மீண்டும் அதன் மூலம் அரசியல் இலாபம் தேடும் முயற்சிகளேயாகும். ஏனெனில் பாணின் விலையை மூன்று மாதத் திற்கோ அன்றி 6 மாதத்திற்கோ மட்டும் தான் குறைப்பதென்றால், ஜ.தே.கட்சியின்

பாணை வழங்குவதற்கு ஏற்ற வகையில் இருக்கப் போவதும் இல்லை என்பது ஏற்கனவே தெரிந்த விடயமாகும். ஏனெனில், அரசு வாக்குறுதி அளித்த போதே சர்வதேச ரீதியில் மாவின் விலை அதிகமாக இருந்தது. இந்த நிலையில் திட்டமிடல் அமுலாக்கல் அமைச்சர் பொறுப்பாக உள்ள ஓர் அமைச்சர் சர்வதேச சந்தையில் மாவின் விலை உயர்ந்ததால் மாவின் விலையை அதிகரித்துள்ளோம் எனக் கூறுவது ஏமாற்றுவது மட்டுமல்ல, அவரின் திட்டமிடல் ஆற்றல் குறித்துக் கேள்வியையும் எழு வைக்கின்றது. அதாவது சாத்திய மற்ற வாக்குறுதிகளை வழங்கி விட்டு சர்வதேச விலை அதிகரித்ததால் வாக்குறுதி கைவிடப்பட்டது எனக் கூறுவது அவரின் திட்டமிடல் ஆற்றல் பூஜ்ஜியம் என்பதையே காட்டுவதாக உள்ளது. இந்த வகையில் அமைச்சர் ஜெயராஜ் பெர்னாண்டோ

நீதிமன்ற விசாரணைகள் மனித உரிமை இயக்கத்தினர் தெரிவித்துள்ளமை போன்று, கண்துடைப்பு நடவடிக்கையாக இருக்க முடியுமோ ஒழிய, ஒருபோதும் நீதி வழங்கும் நடவடிக்கையாக இருக்க முடியாது. அதாவது மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பாக படையினரும் தண்டிக்கப்படுகின்றனர் என்று அரசாங்கம் காட்டிக்கொள்ளவே இது உதவும்.

நீதி மன்றம் வந்து திரும்பும் வரையும் இவ்வழக்குடன் சம்பந்தப்பட்ட இராணுவத்தினரின் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாக வேண்டிய நிலை உள்ளது. இந்த நிலையில் நீதிமன்றத்துக்கு உரிய காலத்தில் வந்து சேரவோ அன்றி நீதிமன்றத்தில் சாட்சி அளித்துவிட்டு பாதுகாப்புடன் வீடு செல்லவோ அன்றி சென்றபின்பும் பாதுகாப்புடன் இருக்க முடியுமா என்பதும் கேள்விக்கு உரியதாகும். இந்த நிலையில் நீதிமன்ற விசாரணைகள் மனித உரிமை இயக்கத்தினர் தெரிவித்துள்ளமை போன்று, கண்துடைப்பு நடவடிக்கையாக இருக்க முடியுமோ ஒழிய, ஒருபோதும் நீதி வழங்கும் நடவடிக்கையாக இருக்க முடியாது. அதாவது மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பாக படையினரும் தண்டிக்கப்படுகின்றனர் என்று அரசாங்கம் காட்டிக்கொள்ளவே இது

மூடி மறைத்துவிட முடியாத அளவுக்குக் கைமீறிச் சென்று விட்ட விடயங்களே ஆகும். இல்லாவிட்டால் யாழ் குடா நாட்டில் மட்டும் 1996ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் குறைந்தது 700க்கு மேற்பட்ட வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது தொடர்பாக இராணுவத்தினர் விசாரணைக்கு உட்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் அவ்வாறான முயற்சிகளில் ஈடுபடவில்லை. கைமீறிச் சென்றுவிட்ட சில விசாரணைகளை மட்டுமே விசாரணைக்கு என விட்டுள்ள அதேவேளை, அதற்கும் இயன்றளவு முட்டுக்கட்டைகளையும் தடைகளையும் போட்டவண்ணமே உள்ளது. அரசாங்கம் விசாரணைக்கு உத்தரவிட்ட வழக்குகள் எதிலுமே ஆயுதப் படையினர் தண்டிக்கப்படவில்லை என்பதில் இருந்தே புரிந்து கொள்ள

அரசு வாக்குறுதி அளித்த போதே சர்வதேச ரீதியில் மாவின் விலை அதிகமாக இருந்தது. இந்த நிலையில் திட்டமிடல் அமுலாக்கல் அமைச்சர் பொறுப்பாக உள்ள ஓர் அமைச்சர் சர்வதேச சந்தையில் மாவின் விலை உயர்ந்ததால் மாவின் விலையை அதிகரித்துள்ளோம் எனக் கூறுவது ஏமாற்றுவது மட்டுமல்ல, அவரின் திட்டமிடல் ஆற்றல் குறித்துக் கேள்வியையும் எழு வைக்கின்றது.

இறுதிக் காலத்தில் பாணின் விலை 6.50 ஆக இருந்தமை குறித்து, குறை கூறியிருக்க முடியாது. ஏனெனில், ஜ.தே.க. ஆட்சி நடந்த 17 வருட காலத்தில் 10 வருடகாலத்திற்கு மேல் பாணின் விலை 3.50 சதத்திற்கு கீழேதான் இருந்துள்ளது. இந்த நிலையில் சில மாதகாலத்திற்கு பாணின் விலையைக் குறைத்துவிட்டு தமது வாக்குறுதி நிறைவு செய்யப்பட்டுவிட்டதென கூறிக் கொள்வது அப்பட்டமான நம்பிக்கைத் துரோகமாகும் இதைத் தவிர, சர்வதேச சந்தையில் மாவின் விலையானது ரூபாய் 3.50க்கு,

டோபுள்ளேயின் கூற்றானது சந்திரிகா அரசு மக்களுக்குச் செய்துள்ள நம்பிக்கைத் துரோகத்தையும் இதேசமயம் அமைச்சர் பெர்னாண்டோயுள்ளேயின் நம்பகத்தன்மை திட்டமிடல் ஆற்றல் குறித்து அவநம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. ஆனால், இவ் அரசியல்வாதிகள் அதிலும் குறிப்பாக சுதந்திரக்கட்சி அரசியல்வாதிகள் பாண், அரிசி விலை அதிகரிப்பில் 17 வருடங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்ததை இவ்வளவு விரைவில் மறந்துவிடுவது எதிர்காலத்துக்கு உகந்ததல்ல. *

சீறுகதை

"கூனநேரம் நிந்திரை முழிக்காதை தங்கச்சி!..... நேரத்துக்குப் படு!..... நான் படுக்கிறன்!" என்று கூறியபடியே பாயில் படுத்த தன் தாயைத் திரும்பிப் பார்த்தான் ராணி.

வீட்டின் ஒரு மூலையில் இதற்குள்ளாகவே உறங்கிட்டுருந்த தனது தங்கை, தம்பி இருவருக்கும் அருகிலே, "கொட்டுக் கிணத்தடியானே!" என வாய்விட்டு வேண்டிக் கொண்டே உடலைச் சரித்த தன் தாயைப் பார்க்கையில் ராணியின் இதயம் கனத்தது. அதிகாலையில் எழுந்து தோட்ட வேலைகளைப் பார்த்து, பின் சந்தைக்குக் காய்கறிகளைக் கொண்டுசென்று விற்று, பின்னர் வீட்டிலும் தோட்டத்திலும் இருட்டும் வரையில் எத்தனை வேலைகளைத்தான் அம்மா செய்கின்றா!..... இறைப்புக்கு மட்டுந்தான் கூலிக்கு ஆள்பிடிப்பான். மற்ற வேலைகள் எல்லாவற்றையும் செய்வது அவள் தானே!..... அப்பு இருக்கும் வரையில் அம்மாவைக் கட்டிவிட்டு இந்த நாளுக்கு வருடங்களுள் எவ்வளவு நலிந்து போனா!.....

ராணி பார்த்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே ஆழ்ந்து உறங்கிப் போனாள் அவளுடைய தாயார். அத்தனை உடற்களைப்பு!

ஒரேயொரு அறையையும், முன்னே சிறியதொரு திறந்த பகுதியையும் கொண்டிருந்த அந்தச் சிறிய வீட்டின் ஒரேயொரு சன்னலுக்கு முன்னால் போடப்பட்டிருந்த மேசையருகில் அமர்ந்து, விரைவில் நடக்கவிருக்கும் உயர்தரப் பரீட்சைக்குப் படித்துக் கொண்டிருந்த ராணி மறுபடியும் தனது புத்தகத்தில் பாஸ்வையைப் பதித்தாள்.

அவளுக்கு முன்னால் அடக்கமாக எரிந்து கொண்டிருந்த அரிக்கன் லாந்தருக்கருகில் கிடந்த நீலநிறக் கடிதஉறை ராணியின் கவனத்தை ஈர்த்தது.

அவள் அதை எடுத்துப் படிக்கவில்லை. அதன் வசனங்கள் அவளுக்கு மனதில் பாடமாகி விட்டிருந்தன. சில மாதங்களுக்கு முன்னர், கண்டாவிலிருந்து குமுளமுனைக்கு வந்த தனது மைத்துனனைத் திருமணஞ் செய்து கெண்டு, அவனுடன் கூடவே கண்டாவுக்குப் போய்விட்ட அவளுடைய அன்புத் தோழி மாலதியின் கடிதம் அது.

ராணி! நான் இதை மிகவும் அவசரமாக எழுதுகிறேன். இங்கே எனது கணவருக்கு ஒரு நண்பர் உண்டு. பெயர் சிறீகாந்தன். ஊர் சண்டிலிப்பாய். இவர் இங்கு ஒரு நல்ல நிரந்தரமான வேலையில் இருக்கிறார். இங்கு நான் வந்த நாட்களிலிருந்து இவரை எனக்குத் தெரியும். எவ்விதமான தீயமுக்கங்களும் இல்லாத நல்ல இளைஞர். வயது 28.

தனது கடமைகளை முடித்துவிட்டு குடும்ப வாழ்க்கையில் இறங்கவுள்ளார். சீதனம் எதுவும் வேண்டாமாம். நல்ல குணமுள்ள, படித்த ஒரு பெண்ணைத் தான் அவர் மணமுடிக்க விரும்புகின்றார். எமது திருமண வீடியோக்கொப்பியில் உன்னைக் காட்டினோம். அவருக்கு உன்னை மிகவும் பிடித்துள்ளது. உன்னை விட பத்து வயது அதிகம் தான். ஆனால் இந்தக் காலத்தில், அதுவும் இந்த நாட்டில் இப்படி ஒரு நல்ல மாப்பிள்ளை கிடைப்பது அரிது!

உனது குடும்பம் படும்கஷ்டம் எனக்கு தெரியும். நீ, இவரைத் திருமணம் செய்து இங்கு வந்து விட்டால் உன் தாய்க்கும், தங்கை தம்பிக்கும் உன்னால் இயன்ற உதவியைச் செய்யலாம். நீயும் சந்தோசமான வாழ்வை அனுபவிக்கலாம்.

துவாமரங்கள்

அ.பாலசுப்பிரமணியன்

இத்துடன் சிறீயின் படத்தையும் அனுப்புகிறோம். உன் தாயுடன் கலந்து ஆலோசித்து விட்டு மறு தபாலில் எனக்குப் பதில் எழுது. இப்படியொரு அதிஸ்டம் யாருக்கும் கிடைக்காது. நீயும் இங்கு வந்து விட்டால் நானும் அதிஸ்டசாலிதான். உனது சாதகமான பதிலை நாம் உடனடியாக எதிர்பார்க்கின்றோம்.

ராணி கடித உறையைக் கையில் எடுத்து அதனுள் இருந்த படத்தை விளக்கொளியில் பார்த்தாள்.

குறை எதுவும் கூற முடியாத தோற்றம். செல்வச் செழிப்புத் தெரியும் முகம்.

.....இவரை மணம் முடித்தால் பிக்குப் பிடுங்கல் அற்ற வசதியான ஒரு வாழ்க்கை கிடைக்கும்.....

.....ஆனால் என் தாயையும் தங்கை தம்பியையும் இங்கே விட்டுட்டுப் போய், நான் மட்டும் எப்படி நிம்மதியாக வாழ முடியும்? இவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமானால் நான் அவரிடந்தானே கையேந்த வேண்டும்? அங்கு எனக்கு

ராணியின் மனமும், மானமும் இந்த வகையிலே விளக்களைத் தொடுத்த போது அவள் சிந்திக்க வேண்டி விழிகளைச் சன்னலுக்கு வெளியே ஓட விட்டாள்.

வெளியே நிலவு காய்ந்து கொண்டு இருந்தது. இங்கிருந்து கிணற்றடி வரையில் வரிசையாக நின்ற மிளகாய், கொச்சி, கத்தரிச்செடிகளை மேலோட்டமாகக் கடந்த அவளுடைய பார்வை கிணற்றடி வரை சென்று, அங்கு கிணற்றுக்குப் பக்கத்தில் நிறுவப் பட்டிருந்த துலா மரத்தில் பதிந்து அதன் உச்சி வரை உயர்ந்தது.

கருமையாக, திடமாக, நிமிர்ந்து உயரமாக நின்ற அந்தத் துலா மரத்தை பார்த்ததுமே ராணிக்கு அவளுடைய அண்ணன் சுதனுடைய நினைவுதான்

வந்தது. அவனும் இப்படித்தான் கடைசியாக வீட்டுக்கு வந்த போது உயரமாய், கருமையாய், வலிமையாய் வந்தான்.

இந்தத் துலா மரத்தை நிறுவ வேண்டும் என ஒற்றைக் காலில் நின்று தந்தையைத் தூண்டித் தானும் துணை நின்று தொழிற்பட்டதும் அவனேதான். அப்போது அவனுக்குப் பதினான்கு வயதுதான். அப்போது ராணி பன்னிரண்டு வயதாக இருந்தாள். ஆறு வருடங்கள் கடந்த பின்னரும் அந்தச் சம்பவத்தை - துலா மரம் அமைப்பதற்குக் காரணமாக இருந்த அந்தச் சம்பவத்தை ராணியினால் எப்படி மறக்க முடியும்?

அவர்களது கிராமமாகிய குமுளமுனையில் உள்ள கடைகளில் மண்ணெண்ணை இல்லை. மறுநாள் காலை தோட்ட இறைப்புக்கு அவசியம் எண்ணை தேவைப்பட்டதால் அவனைத் தான் தந்தை சைக்கிளைக் கொடுத்து முல்லைத்தீவுக்கு அனுப்பியிருந்தார்.

அண்ணன் சுதன் இயல்பாகவே துடிப்பானவன். அதுவும் சைக்கிள் ஓட்டுவதென்றால் அதிக விருப்பம். அந்த மாலை வேளையில் உற்சாகமாய் புறப்பட்டவன் திரும்பிவர இரவாகி விட்டிருந்தது. கலன் நிறைய மண்ணெண்ணையுடன்தான் வந்தான். ஆனால் அவனுடைய கோலந்தான் வீட்டில் யாவரையுமே கலன்க வைத்தது. அவனுடைய கால்கள் இரண்டிலும் முழங்காலுக்குக் கீழே நாய்ப்பற்கள் பதிந்து இரத்தக் களறியாக இருந்தது. ஆத்திரமும் அழுகையுமாக அவன் கூறியவற்றைக் கேட்க ராணிக்கு நெஞ்சில் துணலைக் கொட்டியது

போலிருந்தது.

எண்ணெய் வாங்கும் எரிபொருள் நிலையத்துக்குச் செல்வதானால் அதனருகில் இருந்த முல்லைத்தீவு இராணுவ முகாமைக் கடந்துதான் செல்லவேண்டும். அந்த முகாமின் பிரதான வாசலில் நின்ற காவற்சிப்பாய் அருகில், பத்துப் பன்னிரண்டு நாய்கள் ஒரு கூட்டமாகக் கிடந்தனவாம். சுதன் வாசலைக் கடக்கும் வரையில் முகாம் எல்லைவரை துரத்திய நாய்கள் மறுபடியும் அந்தச் சிங்களச் சிப்பாமிடம் போய்விட்டன.

சுதன் எண்ணெயை வாங்கிகொண்டு பதைபதைக்கும் இதயத்துடன் திரும்பி யிருக்கிறான்.

அந்த நாய்களைக் கடந்துதான் வரவேண்டும். வேறுபாதையால் வருவதானால் தூரம் அதிகம். பொழுது சாய்ந்து விட்டிருந்தது. இப்போது பாரம் மிக்க எண்ணெய்க் கலன் வேறு. பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு மனதுக்குள் கடவுளை வேண்டியபடி முதலிலேயே வேகத்தை அதிகரித்து அந்த இருநாறு யார் தூரத்தையும் குருவிபோல் கடப்பதற்கு முயன்றிருக்கிறான் சுதன்.

அவன் அருகில் வரும்வரையில் பதுங்கிக் கிடந்த அந்த நாய்கள், அவனுடைய சைக்கிள் அண்மித்ததுமே ஆவேசமாகக் குரைத்தபடி அவனைத் துரத்தியிருக்கின்றன. இந்தத் தடவை அவனது முயற்சி பலிக்கவில்லை. நாய்களின் பற்களினின்றும் தப்புவதற்காகக் கால்களை உயரத் தூக்கினால் சைக்கிளின் வேகம் குறைந்து விடும். அதற்கும் மேலாக அவை சைக்கிளின் மேல் முரட்டுத்தனமாகப் பாய்ந்து அவனையும் சைக்கிளையும் தரையில் வீழ்த்திவிட்டால் அதன்பின்னர் அவனுக் கென்ன நிகழுமோ தெரியாது. இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்துகொண்ட சுதன் பலம் முழுவதையும் பயன்படுத்தி பெடல்களை மிதித்திருக்கின்றான். ஆனால், அவன் இராணுவமுகாம் எல்லையைத் தாண்டுவதற்குள் சைக்கிளின் இருபறமும் பாய்ந்து வந்து நாய்கள் அவனுடைய கால்கள் இரண்டையும் கடித்துக் குதறி விட்டிருந்தன. சில இடங்களில் சதை பிழந்து தொங்கியது.

வெடித்து விம்மியபடி அண்ணன் நடந்தவற்றைக் கூறியபோது ராணிக்கு ஆத்திரமும் அழுகையுமாக வந்தது.

"அந்த நாய்கள் கடித்தது கூட எனக்குப் பெரிய வேதனையைத் தரேல்லை அம்மா..... ஆனால் அந்தச் சிங்கள ஆமிக்காரன், நாயள் என்னைக் கடிக்கக்கை ஏளனமாய் சிரிச்சதைத்தான் என்னாலை தாங்கலாமல் கிடைக்குது!" எனக் கூறியபோது அவனுடைய கண்களும் கொழுந்துவிட்டுடெரிந்த கோபக்கனல் ராணிக்கு இப்போதும் நெஞ்சுக்குள் தகித்தது.

தாய் அவனுடைய காயங்களைக் கழுவித் துடைத்து மிளகாய் எண்ணெய் தடவும்போதும் அண்ணன் அழாதுதான் ராணிக்கு அதிசயமாக இருந்தது. பல்லைக் கடித்தபடி எரிவைத் தாங்கிக்கொண்ட அவன் விழிகளிலிருந்து கண்ணீர் பெருகத் தனக்கு மருந்திட்டுக் கொண்டிருந்த தாயாரிடம் கூறியதை ராணியால் இப்போதும் மறக்க முடியவில்லை. "அந்த நாயள் சிங்கள ஆமிக்காரன் கொண்டுவந்த நாய் எல்லையம்மா!..... அந்த நாயள் எல்லாம் எங்கடை ஊர் நாயளம்மா!..... அவங்கள் எறியிற எலும்புத் துண்டை நக்கிப் போட்டு எங்களுக்கே கடிக்குதுகள்!" என்றான்.

தொடர்ச்சி 12ம் பக்கம்.....

தனது சகோதரிகளைக் கரைசேர்க்க ஏதும் வேலை கிடைக்குமா? நான் வேண்டுமென்பதால் இதுவரை அவர் வேலை செய்வது அவருக்குப் பிடிக்கா திருமணம் செய்யவில்லை. இப்போது விட்டால்?.....

துலாமரங்கள்.... (சீருகதை)

அந்தச் சம்பவத்தின் பின்னர் அண்ணன் அடியோடு மாறிவிட்டான். அவனுடைய சபாவமான குறும்பும் கலகலவென்று பேசும் தன்மையும் எங்கோ ஓடி ஒளிந்துகொண்டன.

அந்த நாட்களில்தான் அவன் தோட்டத்தில் துலாமரம் நீரிறைக்கும் வசதியை ஏற்படுத்தக் காரண மாவிருந்தான். இன்று எரிபொருள் தடையினால் மண்ணெண்ணை கிடைக்காத நிலையிலும் அவர்களுடைய தோட்டத்தில் ஒரு பகுதியையாவது பயன்படுத்தி அந்த வருமானத்தில் வழிநடைக் கழுவுமுடிந்ததும் அண்ணன்

உடையில், கைமில் இயந்திரத் துப்பாக்கி, இடுப்பிலும் நெஞ்சிலும் தொங்கும் கைக்குண்டுகள், கழுத்தில் குப்பி சகிதமாய் இருந்தான்.

கண்களில் நீர் வழியவழிய தாய் அவனுக்கு உணவு ஊட்டி விட்டபோதுகூட அவன் தன் ஆயுதங்களைத் தரையில் வைக்கவில்லை. "இண்டைக்கு ஒரு இரவாவது எங்கனோ படுத்திட்டுப் போ ராசா!" என தாய் இரங்கிக் கேட்டபோது அவன் சிரித்துக்கொண்டே, "நான் இப்பவே போகவேணும் அம்மா!" என்றான். "எங்களிலை உனக்குக் கொஞ்ச மெண்டாலும் பாசம் இல்லையே? நாங்கள் தானே உன்னைப் பெத்துவளர்த்த தாய்தேப்பன்!" என அடக்கமுடியாமல் அவன் குமுறியபோது, அவன் கூறியதை ராணி இப்போது நினைத்தான்.

"அம்மா உங்களிலை எனக்குப் பாசம் இல்லையெண்டு நினைக்காதையுங்கோ!

நிறுவிய இந்தத் துலாவினால்தானே என நினைத்த ராணியின் கண்கள் ஈரமாய்ப் போயின.

அதற்குப் பின்னர் ஒருநாள் அண்ணனைக் காணவில்லை. அங்கும் இங்கும் ஓடித்திரிந்து விசாரித்ததில் அவன் இயக்கத்திற்குப் போய் விட்டான் எனத் தெரிந்தது.

ஆடுகளைச் சாய்த்து வருகையில் அவன் கொண்டுவரும் கட்டாக்காரைப்பழம், தூரை, கரம்பைப்பழம் என்பவற்றில் முதலில் ராணிக்குக் கொடுத்துத்தான் மற்றதை தங்கை, தம்பிக்குக் கொடுப்பான் சுதன். அத்தனை பாசமுள்ள அண்ணனின் பிரிவை அவளால் தாங்க முடியவில்லை. ஆனால் ராணியின் தாயோ மிக அதிகமாக அதிர்ந்து போனாள். தந்தை மனமுடைந்து போனார். வெகுநாட்களின் பின்னர் சுதனிடமிருந்து ஒரு கடிதம் கிடைத்தது. அதை இப்போதும் ராணி பத்திரமாகத்தான் வைத்திருக்கின்றாள்.

"நான் சுகமாக இருக்கின்றேன். நீங்களும் என்றை தங்கச்சிமார், தம்பி எங்கடை ஊரிலை நிம்மதியாய் வாழவேண்டும் எனட்டாக்காகத்தான் நான் இஞ்சை வந்தனான். ஆனபடியால் என்னைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் அதுகளை நல்லாய்ப் படிக்க வையுங்கோ."

அதன் பின் மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்னர்தான் அவன் வீட்டுக்கு வந்தான். இந்தியன் ஆமியின் அட்டுழியம் மிகுந்திருந்த நாட்களில் ஒரு இரவு வந்தான். அவனை அண்ணன்தான் என உடனே அடையாளம் கண்டுகொள்ள ராணியினால் முடியவில்லை.

தந்தையும் தாயும் அவனைக் கட்டிக்கொண்டு கண்ணீர் பெருக்கினர். அவனைப் பார்க்கையில் ராணிக்கு ஒருபுறம் பயமாகவும் மறுபுறம் பெருமையாகவும் இருந்தது. அவன் மிகவும் உயரமாய், புலிகளின் இராணுவ

ஒரு நாளைக்கு எண்டாலும் உங்கள் எல்லாரோடையும் இருக்க எனக்கு விருப்பந்தான்! ஆனால் நான் இப்ப உங்கடை பிள்ளையிலலை! நான் இந்த மண்ணின்ரை பிள்ளை! இந்த ஆயுதங்களுக்கும் என்னுடைய பயிற்சிக்கும் எவ்வளவு காசு சிலவழிஞ்சிருக்கும் தெரியுமே! ஷத்த நிமிசமும் எதிரி இஞ்சை வரக்கூடும்! என்றை விருப்பத்தைப் பாத்து, நான் அவதானக் குறைவாக இருந்து அதாலை ஏதும் நடந்தால் எங்கடை மண்ணுக்கு எவ்வளவு நடட்டம் தெரியுமோ? இப்ப எங்களுக்குத் தாயும் தகப்பனும் எங்கடை தலைவர்தான்!" என்று சொன்னவன், போகுமுன்னர் கடைசியாகப் பேசியது ராணியுடன்தான்.

அவருடைய தோள்கள் இரண்டையும் இறுக்கமாகப் பற்றிக்கொண்டு அவன் சொன்னான். "தங்கச்சி! நீ இப்ப வளந்திட்டாய்! உனக்கு எல்லாம் விளங்கும்..... அப்பு அம்மாவுக்கு நீதான் புத்திசொல்லி கவலைப்படாமல் இருக்கச் சொல்லவேணும்! எல்லாரும் வீட்டுக்கை இருந்தால் எதிரியை அழக்கிறது என்னெண்டு?..... நீ கவனமாய்ப் படிக்கவேணும்..... படிப்பும் ஒரு போராட்டந்தான்! உனக்குக் கீழே உள்ளதுகளுக்கு நீ முன்மாதிரியாய் இருக்கவேணும்! கட்டாயம் எங்கடை மண்ணுக்கு விடுதலை கிடைக்கும்! அப்பு நாங்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து சந்தோசமாய் இருக்கலாம் என்ன!" என அவன் கூறியபோது அவனுடைய கண்கள் சற்றுக் கலங்கி விட்டிருந்ததையும் ராணி அவதானித்திருந்தாள்.

ஆனால் அடுத்த வாரமே, அப்படிச் சொல்லிச் சென்றவனுடைய சாம்பலை அவர்கள் வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்துபோது பேரிடி விழுந்தது போல இருந்தது. உடலைக்கூடக் காண முடியவில்லையே எனத் தாய்க்கு ஏற்பட்ட ஆவேசத்தில் அவள் அந்தச் சாம்பலையே நீரில் கரைத்துக் குடிக்க முற்பட்டதை

நினைக்க இப்போதும் ராணிக்கு நெஞ்சுக்குள் தகித்தது. ஆனால் அந்தத் துயரில் ஆழ்ந்து கண்ணீர் பெருக்கிக் கவலையைக் கரைக்கக்கூட விடவில்லை இந்திய அமைதிப்படைமீனர்!

மக்கள் யாவரையும் அந்தப் பிரதேசத்தை விட்டே வெளியேறும்படி உத்தரவிட்டனர். ஏதோ கையில் கொண்டு செல்லக் கூடியதை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு ஓட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். வயல் வெளிகளைக் கடந்து, காடுகளுடாக நடந்து, தொலைதூரக் கிராமங்களில் அகதிகளாக வாழ்ந்த அந்தக் காலத்தை நினைக்கையில் ராணியின் நெஞ்சு கொதித்தது. அப்போது தாக்கிய மூளைக் காய்ச்சலுக்கு மருந்து எதுவும் பெறமுடியாத நிலையில்தான் அவர்களுடைய தந்தை இறந்தார்.

வீட்டுக்குவீட்டு, கிராமத்துக்குக் கிராமம் எத்தனை உயிர்ப்பலிகள்! படுகொலைகள், பாலியல் வன்முறைகள்! அமைதிக்காக வந்தவர்களை யமன்களாக மாறிய அராஜகம்! அந்தக் காலமும் கழியத்தான் செய்தது.

தாயும் பிள்ளைகளும் தமது ஊருக்குத் திரும்பி வந்தபோது அவர்களுடைய வீடும் தோட்டமும் பாழடைந்து கிடந்தன. காட்டு யானைகள் தென்னம்பிள்ளைகளை அழித்து வீட்டையும் சரித்து நாசம் செய்திருந்தன. அவர்களுடைய வளவில் உருக்குலையாது, அழியாது, நிமிர்ந்து உயர்ந்து வலிமையாக நின்றது அண்ணன் அமைத்த துலாமரம் ஒன்றேதான்!

இன்றும் அதுதான் அவர்களுக்குக் கஞ்சி ஊற்றுக்கின்றது. பாடசாலைக்குக் கல்வி கற்க அனுப்புகின்றது. குடும்பத்தின் மானம் சிதையாமல் காப்பாற்றுகின்றது. இன்று அந்தப் பிரதேசத்தில் இராணுவ ஆட்சியுமில்லை. அண்ணனைக் கடித்த நாய்களும்மில்லை!

எழுந்து வெளியே சென்று அந்தத் துலாமரத்தை ஒருதடவை தொட்டுத் தரிசிக்கவேண்டும் போல் ஒரு தவிப்பு ராணிக்கு ஏற்பட்டது.

அவள் எழுந்து, பனிபெய்யும் அந்த நிலவெறிக்கும் நடுஇரவில், மதாளித்துக்

காய்த்துநின்ற மிளகாய், கத்தரி மற்றும் பயிர்களினூடாக நடந்து, வாழைகள் குலைதள்ளி நின்ற கிணற்றடியை அடைந்தாள். ராணியின் பார்வை தங்களுடைய அயராத உழைப்பிலே செழித்து நிற்கும் தங்கள் தோட்டத்தைச் சுற்றி வந்தது. அவரும் அவருடைய தம்பி தங்கையும் துலா மிதித்து பாய்ந்த நீரில் உருவான ஆரோக்கியமான பயிர்க்கொடிகளைப் பார்க்கையில் அவளுக்குப் பெருமையாக இருந்தது.

ராணி துலாமரத்தை நெருங்கிச் சென்று அதன்மேல் சாய்ந்துகொண்டாள். அதன் நிறமும், வைரத்தன்மையும் ராணிக்கு மறுபடியும் அண்ணன் நினைவைக் கொண்டு வந்தன.

அவள் நிமிர்ந்து அந்த நெடிய துலாமரத்தின் உச்சியை நோக்கினாள். துலாமரம் சுட்டிக்காட்டிய வானவெளியில் பல நூறு நட்சத்திரங்கள் ராணியைப் பார்த்துக் கண் சிமிட்டின.

இவற்றில் ஒன்றுதான் என் அண்ணனோ? அவனைப் போல் இன்று எத்தனை எத்தனை அண்ணன்மாரும், அக்காமாரும் இந்த வானில் இருந்து எம்மைப் பார்க்கின்றனரோ!

ராணிக்கு அண்ணன் இறுதியாகச் சொல்லிச் சென்ற வார்த்தைகளும், அந்த வார்த்தைகள் வகுத்துக் காட்டிய கடமைகளும் இப்போது மிகவும் தெளிவாகப் புரிந்தன.

தனது நண்பி மாலதிக்கு என்ன பதிலை எழுதவேண்டும் என்பதில் இப்போ ராணிக்குச் சிறிதேனும் தயக்கம் இருக்கவில்லை. மனதில் நிறைவான அமைதியுடன் அவள் வீட்டை நோக்கி நடந்தாள்.

அந்தப் பனிபெய்யும், நிலவுகாயும் நள்ளிரவிலே தூரத்திலே உறுமிக்கொண்டு செல்லும் ஒரு பிக்கப் வாகனத்தின் ஒலி மிகவும் தெளிவாகக் கேட்டது.

.....அண்ணன் சாகவில்லை!.....

அவன் இப்போதும் எம்முடன்தான் இருக்கின்றான் என ராணியின் இதயம் உவகையுடனும் பெருமையுடனும் சொல்லிக் கொண்டது. *

வாசகர் கவனத்திற்கு !

இங்கு பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள இப்படத்திற்கு பொருந்தக்கூடிய வகையில் எட்டுவரிகளுக்கு மேற்படாமல் கவிதை (தலைப்புடன்) வரையுங்கள். உங்கள் ஆக்கங்களை 2-1-1998 இற்கு முன்பாக எமக்குக் கிடைக்கக்கூடியவாறு பின்வரும் முகவரிக்கு அனுப்பி வையுங்கள்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

'Kalathil',

Eelam House, 202Long Lane, London SE1 4QB.

பனிதொடரும்

தமிழும் காக்கவென
கதிகாலன் ஆணையிலே
விரம்பித் துணிவோடு-பகை
விரட்டச் சென்றவன்
மற்பிலே குண்டு தைத்து
தாய் மண்ணிலே வித்தானான்-
மாவீரனின் உடல் கமர்து-அவன்
பனிதொடரும் புலிவீரன்!
-த. ஜெயசேகர் (யாழ்ப்பாணம்),
பேர்மனி.

தியாகதீபங்கள்

மாவீரர்கள்!
மனதைத் தொட்டுவிட்ட
மா மனிதர்கள்.
மெழுகுவர்த்தியாய் உருகி,
ஒளி வீசி,
நமக்கு வாழ்வு தரும்
தியாக தீபங்கள்!
-காரை ந. சேகர்,
இக்தரலி.

இலட்சியம் வாழும்

போரிலே புலியின் பொன்னுயிர் போகலாம்
விழுப்புண் வாங்கிய வித்துடல் சாயலாம்
சாய்ந்த புலியின் கடுபொறி ஏந்தி
விழிகளில் விடுதலைச் செம்பொறி தாங்கி
தமிழியும் ஒன்றே கருத்தில் கொண்டு
போர்க்களம் செல்லும் புதியவன் நெஞ்சில்
சாய்ந்த புலியின் இலட்சியம் வாழும்!
-சத்திரவதனா செல்வகுமாரன், பேர்மனி.

உயிர்ப்பு

கூவிக்கென்ன பஞ்சமய்யா உணைப்பாட-
களம்கண்ட மறவா உணைக் குளிப்பாட்டும்.
காதலற்றாய் களமேறி ஈழமண்கொண்ட
கரைந்திட்டாய் மீட்பதனை இனவெறியொடுக்கி
முகம்கொண்ட மறுவீரன் முந்திட்டான்-ஈழம்
அகவேந்தி, உடலேந்தி ஏறநடையாக!
அவனெந்தும் வீரவுடலோடு ஈழம் உயிர்ப்பாகும்!
யாவீரா! மனமெத்தும் உணக்கான மலர்க்குவியல்!
-கேசவயா செண்ணலிங்கம், பேர்மனி.

நம்பிக்கை வடிவம்

ஈழவர் பாடுகளை தோளில் கமர்த்திட்ட
இயேக்கனின் சிலுவை-
மீளவும் வருவோமென களமேறி விண்புகுந்த
வேக்கைகளின் வாசல்-
பாழும் பகைவிரட்டி வர்ப்புலிகள் வெல்கவென
பெரிதொலிக்கும் தாரை-
ஈழம் கஞ்சியுமாய் குளிர்வோடு வெயில்களும்
குடிசுகளது நம்பிக்கை வடிவமிது!
-அமலா ஜெயந்தன், பேர்மனி.

விடுதலை தேடிவிரையும் காலடிகள்

மண்ணுக்காய் மரணித்த மாவீரனே! தமிழர்
மனங்களுக்குள் பூஜிக்கும் புலி மைந்தனே!
கண்ணுக்குள் உன்வீரம் விளையாடுதே-அந்த
விண்ணுக்குள் மதிசூட உணை வாழ்த்துமே.

களத்துக்குள் காவியங்கள் படைத்தவனே!
சிங்கள படைக்குள் வேங்கையாய் பாய்ந்தவனே!
கல்லறைக்குள் கண்விழித்துப் பார்க்கிறாயா? உன்
கால்தடத்தில் பலகால்கள் தொடர்ந்து செல்லும்!
-திருமதி சக்திதேவி சத்தியநாதன்,
பேர்மனி.

உதிக்கும் நாளை

உன்னைச் சுமந்து செல்வதனால்
உறைந்திடாது எந்தனுள்ளம்
உன்னுடல் கையில் கமக்கிறேன்
இலட்சியத்தை நெஞ்சில் கமக்கிறேன்
கந்திரக் காற்றை கவாசித்து எம்மண்ணில்
உதிப்பான் நூணைச் சூரியன்
விதையாய் வீழ்ந்த தோழருடன்-அதை
விண்ணிருந்து மகிழ்வாய்.
-பெயர் சிவா, தேர்வே.

மலர்ந்து மடிந்த மலர்

மலர்ந்து மடிந்த மலரே
மலரப்போகும் வெற்றி நீயே
மண்ணிற்காக மலர்ந்து
மக்கழகக்காக மடிந்தாய்;
வருங்காலம் எங்கள் தமிழியும்
உன் பெயர் கூறும்.
-ம. நவபரஸ்கரன், கவிஸ்.

பூவுடன் பூவாளி

பூவா நேரம் புலியாளி
பயலுக்கு புதிர் ஆளிர்
பூவிலும் மோலாளி
புனிதமண மண்ணுக்காய்
புகைகுழியில் துயில்கொண்டவர்
மாவீரே உமக்கேது மரணம்!
-திருநெல்வேலி சிவகுமார்,
பேர்மனி.

புகைக்க அல்ல மாவீரனே....

மனம் இருமப்பல்லவே
ஆயுதம் தரித்திட-
என் தோள் ஆயுதம் சுமந்தது
தமிழர் வேதனை சகிக்காமல்.
இன்று, என் கரங்கள் உன்னை சுமக்கின்றதே
புகைக்கவல்ல மாவீரனே, விதைக்கவே!
என் மனம் உன்னைத் தாலாட்டுமே,
நீ மீண்டும் மீண்டும் புலிவீரனாய் பிறக்கும்வரை!
-இரத்தினசிங்கம் சிறீலக்ஷ்மணன், பேர்மனி.

தலைவன் வழி நடப்பவனாய்....

கூருவில் மகவாகி
களத்தில் புலியாகி
வாழ்வில் மெழுகாகி-நம்
விடுதலைக்காய் போராடி
தலைவன் வழி நடந்து
மாபெரும் வெற்றியீட்டி
மாவீரர் ஆளீரோ?
-திருமதி இராஜேஸ்வரி லோகநாதன், பேர்மனி.

உயிர்ப்பு

இவன் ஏந்திச் செல்வது
உயிரற்ற உடலல்ல
ஒளித்தின் விடிவிற்காய்
விழுந்த உயிர்ப்பு
ஒருயிர்காக்க பிறதேசம் ஒடுகையில்
தன் தேசம் காக்க
தளராது தின்று போரிட்ட
உறுதியின் உறைவிடம்.
-செந்திரசுந்தரி, லண்டன்.

இன்றும் துடிக்கிறது உங்கள் இதயம்

இனமைக் களவுகளை மறந்து
ஈழக்கனவை வளர்த்து - தலைவன்
வழியில் புயலெனப் பாய்ந்து
அனலெனத்தாக்கி பகைவிரட்டி-நீங்கள்
சிந்திய குருதியில் நனைந்தது தமிழியும்-உங்கள்
கரம்பற்றி, பொறுப்பெடுத்த கருவிகளில்-இன்று
துடிக்கிறது உங்கள் இதயம்.
-தன்னாலையூர்க் குகநாதன்,
பேர்மனி.

ஆக்கங்கள் அனுப்பியோர் அனைவருக்கும் நன்றி:

கவிஸ்: பிரபா, புங்கையூர் த. மதி, பெலிசிறீறஸ் ஜோசப், ந-ராஜா
சத்திரகுமார்.
நேர்வே-தாஸ்.
பிரான்ஸ்- அ. அமுதா, துஷ்யந்தி சற்குணநாதன், தனம், க. ரமேஷ்.
இந்தாலி-யோ. நந்தகுமார், லே. ராஜன், சி. பிரதீபன்.
பேர்மனி-இ. இராஜமோகன், எஸ். பிரேமநாதன், செல்வி சந்தியா ரவிந்திர-
ராசா, புவனேந்திரராசா இளங்கோ, பாலசிங்கம் முருகதாசன், கதிரவன்,
தென்கருணையூர் சிவசிறி, திருமதி மனோரதி சரவணபவன், ம. தேவன்ரவி,
காவலூர் க. செல்வராசா, திருமதி ஜெகதீஸ்வரி சிவகுமார்.
இந்தியா- ச. வேல்முருகன்.
ஆ. விக்கினேஸ்வர், வல்லை கித்துள், க. சிவா, மலரவன், ந. உதயகுமார்,
பூ. சுபாங்கி, ம. சத்திரசேகர், வட்டூர், இரா. ஜெயமோகன்.

எங்களின் தெய்வங்கள்

மாவீரர்களே!
மண்ணின் விடுதலைக்காய்
விண்ணில் சென்றீர்களே!
பொழுதுசாயும் நேரம்
ஆயிரம் ஆயிரம் தீபங்கள்-ஏந்தி
உம் கல்லறை தேடிவந்தோம்
மாவீரர்களே! உங்கள் நினைவுடன்
தமிழியும் மலரும்!
-லே. செ.சி (மணற்காடு), தமிழியும்.

உலகத் தமிழினமே! முடிக்கம் இங்காகட்டும் முரசு உனதாகட்டும்

வெளியில் வராத குரல்களாக
விழுங்கப்படுகிறது எம்வாழ்வு.
மருத்துவர்களால் கைவிடப்பட்ட
தீராப்பிணியின்
சிரிப்புப்போலாச்சு எம் இருப்பு.

யாரொடு நோகலாம்?
யார்க்கெடுத்த துரைக்கலாம்?
எத்தெய்வம் சபித்தது எம் தலையிலே?
தீவொன்றில் தனித்துவிடப்பட்ட வர்களாக
நாங்கள்.
எவரெம் குரல்களை உலகுக்குச்
சொல்வரோ?
எம்மை நோக்கிய வையவிழிகள் எப்போ
திற்கும்?
இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுக்கு
தாலிகட்டத் தயாராகிறது உலகம்.

உலகக்களம்

- வியாசன்

பதினாறாம் நூற்றாண்டின்
படுத்துக்கிடக்கின்றோம் நாம்.
நீர்வழுதியாத அகழி.
நீனைக்கமுடியாத தொலைவு.
குறுக்குவெட்டாக துண்டிக்கப்பட்டவனே
உயிர்க்கும் போது
நெருப்புச்சட்ட புண்ணுக்கே எங்களுக்கு
மருந்து கிடையாது.
உலகெங்கும் அடித்துவிரட்டப்பட்ட
மலேரியா கூட
ஒடிவந்து இங்கேதான் ஒதுங்கிக்
கொண்டது.
தடிமன் மருந்துக்கே தட்டுப்பாடு.
இங்கு மருத்துவர்கள் கை பிடிப்பது
வைத்தியம் செய்யவல்ல.....

வெறும் மன நிறைவுக்கே.
சுக்கும், மிளகும், சுருநீருமே உயிரைத்
தாங்கிக் கொள்கிறது.
எத்தனைக்கென்றுதான் அழுவது?
ஊற்றடைத்துக் கொண்டது விழிக்கின்றது.
உலகமேன் ஊமையானது?
பூமிப்பந்தின் பரப்பெங்கும் தமிழன்
இருக்கின்றான்.
எம் குரல்கள் மட்டும் ஏன் கேட்கவில்லை?
உறக்கம் கலை உலகமே!
இங்கே சேடமிழுத்துக் கிடக்கிறது
மனிதப்பிண்டம்.
இதற்காகவும் எவரென்றும் பேசுங்களேன்.
உரிமைக்குக் குரல் கொடுக்கும் ஒரு
இனத்துக்கு
இதுதானா கதி?
ஆரோகணித்திருக்கச் சிம்மாசனமா
கேட்டோம்?
கால்மடித்திருக்கக் கதிரைதானே
கேட்கின்றோம்.
இதற்காகவா இந்தப் பாரச்சீலுவை?
இயக்கர்களாக அவர்களும்.....
நாகர்களாக நாங்களும்.....
இல்லையெனில்.....
அவர்களாக அவர்களும்.....
நாங்களாக நாங்களும்.....
இதுவுமில்லையெனில்.....
ஏதோ ஒரு வழியில்
ஒன்றாயிருந்த வீட்டிற்றானே உரிமை
கேட்கின்றோம்.
பாதிவீட்டைத் தந்தாற்போதும்.
மீதி வீடு அவர்களுக்குத்தான்.
இந்தப் பிறிவிடுதலுக்கேன் இத்தனை
கொதிப்பு?
மிஞ்சிய சோறுவாங்கிக் கும்பிடு
போடுவதற்கு
நாங்கள் இராப்பிச்சைக்காரர்களல்ல.
தாம்பத்தியம் தள்ளாடும் போது
வீவாகரத்துத்தான் வீமோசனமளிக்கும்.
சமாதானத் தூதுவர்கள்
தோற்றுப்போனபோது
பேச்சுவார்த்தை மேசையின் பூச்சுழிந்த
பின்னரே
நாங்கள் போருக்கெழுந்தோம்.
இடிக்க வந்தது மாடு.
அடித்தோம்.
மாட்டுக்கு அடித்தல் பாவமென
மனுப்போடுபவர்களே!
எங்கள் கூட்டையே குலைத்தது குரங்கு.
குரங்கையேன் நீங்கள் குற்றம்
காணவில்லை?
யானை வந்தழிக்கிறது எங்கள் புலவை.
வெடிகொளுத்திப் போடுகின்றோம்.
மீதிக்கும்போது ஊமையான வாய்கள்
கலைக்கும்போது மட்டும் கண்டிக்கின்றன.
எருமைத்தோல் உடுத்தவனா தமிழன்?
சுரணையற்றுக் கிடப்பதற்கு.
உதைத்த காலுக்கு முத்தமிட்டுக் கிடந்த
ஒரு இனத்தின் ஓரத்தில்
நெருப்புப்பொறியொன்று நீறுபூத்துக்
கிடந்தது.
அது..... பிரபாகரன்.

கோபம் உரசியபோது தீக்குச்சி
பற்றிக்கொண்டது.
இன்று தீச்சுவாலை முளாசி எரிகிறது.
தர்மயுத்தமென்பதே தமிழீழப்போரானது.
பாச்சல் நடக்கும் போது
பாவ புண்ணியக் கணக்கு கொஞ்சம் கூடும்,
குறையும்.

அதற்கேன் இத்தனை ஒப்பாரி?
மரங்களைத் தறிக்காதே;
சூழலை மாசு செய்யாதே;
மிருகங்களை வதையாதே;
பூக்களைக் கிள்ளாதே..... என்று
குரல்கள் கேட்கின்றனவே.
ஈழத்தமிழனை எரித்து முடிக்காதேயென்று
உலகமுகடையிடிக்கும் குரல்கள் எப்போது
எழும்?

அவலக்குரலை எப்போது உலகமறியும்.
எல்லைகளை;
வேலிகளை;
வரம்புகளைக் கடந்து
ஈழத்தமிழரைத்தாங்க நீளும் கரங்கள்
எப்போது கிடும்?
அழியும்வரை போராடுவோம் என்பதில்
அர்த்தம் கிடையாது.
கிடும்வரை எட்டுவோம்.
உயிரெனப்படுவது மானம்.
அதையீழ்ந்து வாழ்வதென்பது
சாவுக்குச்சமம்.

பெரும்புயலில் அல்லாடுகிறது
எம்போர்ப்படகு.
கரையேறக் கயிறெறியுங்கள்.
உலகத் தமிழினமே?
உன்போர் இது..... உனக்கான போரிது.
முடிக்கம் இங்காகட்டும்.
முரசு உனதாகட்டும்.
எம்மைக் காசுக்கு யாசிக்கவீடாதே.
வாரி வழங்கு.
தாங்கும் தோள்களிலொன்று
உன்தோளுமாகட்டும்.
மூட்டம் போட்ட மேகத்தைக் கலைத்து
உரிமைப் போருக்கு ஊட்டம்கொடு.
வாழ்ந்தான் தமிழனென வரலாறு

எழுதப்படும்போது
முன்னுரையிலே உன்பெயர் இருக்கட்டும்.
பரணிக் கு நாயகர்களைப் பாட
உலகெங்குமிருக்கும் புலவர்களே எழுக.
பொய்மைத்திரி அணைந்து போக
உண்மையை வாயால் ஊதுங்கள்.
சத்தியமே ஜெயம்.
சூரியன் யாருக்கும் சேவகம் செய்தவர்
கால்களீற பூசைகள் செய்யாது.
போரினிலே பிரபாகரன் சேனைகள்
சாவினுக்கஞ்சியே ஓடாது. *

ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தின் அதியுயர் அடாவடித்தனம்

யாழ் குடாநாட்டைக் கைப்பற்றிய ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தின் அடாவடித்தனத்திற்கு உட்பட்டு சிதைத்தழிக்கப்பட்ட மாவீரர் துயிலும் இல்லங்கள்

இனத் துவேசப் பகையுணர்வால் உந்தப்பட்ட சிங்களப் பேரினவாதம் தமிழினத்தால் என்றுமே மன்னிக்க முடியாத ஒரு படுபாதகச் செயலில் இறங்கியது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு எதிரிப்படைகளின் பிடியில் வீழ்ந்தபோது இந்த வேதனைக்குரிய சம்பவம் நிகழ்ந்தது. தமிழீழத் தாயின் மடியில் நித்திய உறக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்த எம்மினிய மாவீரர்களின் ஆன்ம அமைதி எதிரியாற் குலைக்கப்பட்டது. அவர்களது கல்லறைகள் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. அவர்களது துயிலும் இல்லங்கள் அழிக்கப்பட்டன. அவர்களது நினைவுச் சின்னங்கள் சிதைக்கப்பட்டன. புனிதர்களாக, சரித்திர நாயகர்களாக, தேசிய வீரர்களாகத் தமிழர்களாற் போற்றிப் பூசிக்கப்படும் மாவீரர்களின் புதைகுழிகளை மாசுபடுத்தி, அவர்களது புனிதத் தலங்களான துயிலும் இல்லங்களைச் சிதைத்தழித்த இச் செயலை மிகவும் அநாகரிகமான, கீழ்த்தரமான இழிசெயலென்றே நான் கூறுவேன். ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தின் அடாவடித்தனமென இச் செயலைச் சிறுமைப்படுத்திவிட முடியாது. இது மிகவும் பாரதூரமான பயங்கரவாதச் செயல். தமிழினத்தின் தேசிய ஆன்மாவில் நீங்காத கறையை ஏற்படுத்திய இந்த அவச்செயலுக்குச் சிங்களப் பேரினவாத அரசே பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

- தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்

T.C.C Via Mariano Stabile - 49 80139 Palermo, Italy T/F: 091-611 3179	W.T.C.C Komquader Weg - 12 7007 Chur, Switzerland Tel: 081-252-91-29	T.C.G Post Fach - 340251 51624 Gummersbach - 34 Germany	U.T.O., 211 Katherine Rd, London E6 1BU, UK. Tel: 0181 - 503 4294, Fax: 0181 - 470 8593	T.C.C P.O.Box 1698 Vika 0110 Oslo -1, Norway T: 022-350 980 F: 22381040	W.T.C.C. 170-10 Cedarcroft Road Suite 1-L, Jamaica, New York 11432, U.S.A. Tel: 718-567-0463 Fax: 718-523-7388
L.T.T.E P.O.Box 47, 7400 HERNING DENMARK. Tel/Fax: 97-155299	T.C.C Gr. Hertoginlein - 108 2517 EL Den Haag, Nederland Tel: 070-346 1993, Fax: 070 382 5172	T.C.C 341 Rue des Pyrenees 75020 Paris, France Tel: 435 81142, F: 435 81191	T.C.C Vissingebacken 11 1TR 18364 Spanga, Sweden.	T.C.C P.O.Box 375, Preston Victoria 3072, Australia T: 03-470 6441 F: 560 8224	